

List Saveza lovačkih društava Tuzlanskog kantona

Lovac

Broj 62

Tuzla, juni/lipanj 2014.

Cijena 1,00 KM

Dobar
pogled na
srndaća

Lovac

List Saveza lovačkih društava
Tuzlanskog kantona

Izlazi tromjesečno

Izdavač:
Predsjedništvo Saveza lovačkih društava
Tuzlanskog kantona

Za izdavača:
Rasim Omerović,
predsjednik Predsjedništva SLD TK

Redakcija lista "Lovac":
Enver Kurtić (Kalesija),
Zvonko Gusković (Tuzla),
Šerif Bečić (Banovići),
Hasan Muratović (Živinice),
Hazim Smajlović (Sapna),
Muris Mujedinović (Srebrenik)
Sead Mehulić (Gradačac),
Hajrudin Imširović (Teočak),
Isajbeg Vežzović (Kladanj),
Džemal Jukan (Gračanica),
Mujo Softić (Lukavac),
Sulejman Hadžić (Doboj-Istok) i
Hazim Mujkić (Čelić).

Glavni i odgovorni urednik:
Rasim Omerović, dipl. ing. šumarstva

Urednik i lektor:
Prof. Mirzet Ibršimović

Stručni saradnik:
Jasmin Bećirović, profesor

Fotografi:
B Concept Sarajevo

Priprema i štampa:
"Mikrostampa" Tuzla

Za štampariju:
Šaban Cipurković

Adresi Redakcije "Lovac"
Tuzla, Džindžić mahala 13.
Tel./fax: 035/258-004
Web site: www.lovactk.com
E-mail: info@lovactk.com

Račun kod Tuzlanske banke d.d. Tuzla
132-100-03092192-27

Na osnovu mišljenja Ministarstva
za obrazovanje, nauku, kulturu, sport
i informisanje Vlade TK broj
10/1-452-25-2/98 od 28. 08. 1998. god.,
list „Lovac“ oslobođen je dijela
poreza na promet

Razmišljaj zeleno – Think green Lovac živi u skladu sa zakonima prirode

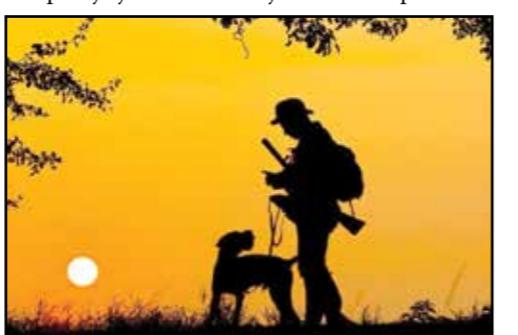

5. juni – Svjetski dan zaštite okoliša

Međunarodni dan zaštite okoline obilježava se na obiljetnicu održavanja Konferencije o zaštiti životnog okruženja Ujedinjenih Naroda u Stockholm (1972.), na kojoj je Generalna skupština UN prihvatala Program zaštite okoliša Ujedinjenih Naroda (UNEP). Ujedinjene Nacije, obilježavajući ovaj dan, potiču svijest o zdravoj životnoj sredini i povećavaju političku pažnju ovoj važnoj temi. Ciljevi obilježavanja su:

1. Datij ljudsko lice pitanjima okoliša
2. Osnaziti ljudi da postanu aktivni učesnici održivog i pravednog razvoja
3. Podsticati razumijevanje da su zajednice osnova za mijenjanje stavova prema pitanjima životnog okruženja
4. Zastupati partnerstvo koje će osigurati da svi narodi imaju sigurniju i prosperitetniju budućnost

Svjetski dan zaštite okoline danas se obilježava u cijelom svijetu kroz razne eko aktivnosti i kampanje, s ciljem da se skrene pažnja javnosti na brojne ekološke probleme i potrebu očuvanja životne sredine,

na način koji će osigurati energetsku budućnost i doprinjeti globalnim naporima u zaustavljanju klimatskih promjena i zaštite okoliša. Tog dana ljudi širom svijeta ujedinjeno djeluju kako bi obezbijedili čistiju i zeleniju budućnost za sebe i buduće generacije. U preko 100 država, 5. juna se pokreću brojne aktivnosti u kojima svake godine učestvuje više od pola milijarde ljudi, a koje propagiraju odgovoran odnos prema okruženju. Na ovaj način se poziva na svjetsku pozornost na posljedice pojedinih ljudskih aktivnosti koje ugrožavaju život na Zemlji, kao i na akcije koje afirmiraju mjere za smanjivanje i sprečavanje zagadenja okoliša i poticanje ekološke svijesti, uz najprimjereni slogan „Šume: priroda na usluzi“ (Forests: Nature At Your Service), čime se upozorava na ključnu ulogu šuma u očuvanju svijeta kakvog poznajemo.

Mi lovci Svjetski dana zaštite životne sredine obilježavamo da pokažemo kako sve naše organizirane i stalne akcije na zaštiti divljači i njihovih staništa, kao i očuvanje biološke raznolikosti, imaju važnu ulogu u brižnom odnosu prema majci Prirodi i da će zagađenost zraka i voda i sjeća šuma nauditi životinjama a ne lovac kroz uzgojno-selektivni odstrjel nerazvijenih i bolesnih jedinki. To je svojevrstan pokazatelj da lovac živi i djeluje u skladu sa zakonima prirode i prepoznaje se kao snaga pozitivnih promjena koja preuzima inicijativu i odgovornost za očuvanje budućnosti svih.

Jasmin Bećirović

Odluke o priznanjima i odlikovanjima na 85. sjednici Predsjedništva SLD TK

Lovačka plaketa:

Avdibegović Mehrudin (posthumno), Krekić Fahrudin i Hodžić Enver.

LD „ZELEMBOJ“ BANOVIĆI

Lovačka bronzana značka:

Hasić Mirzet, Softić Fahrudin, Čehajić Ramo, Mujkić Šefik, Rahamanović Mirsad, Čaušević Jasmin, Kamberović Nazil i Ikanović Sovad.

Lovačka srebrna značka:

Saletović Jusuf, Herić Mihret, Lačić Miralem i Čehajić Nuraga.

Lovačka zlatna značka:

Ikanović Džemo, Jahić Nurija, Hasanović Šahim i Beganović Niaz.

Diploma počasnog člana:

Kudumović Džafer, Bošnjaković Redžo i Mehikić Mujo.

LD „VJETRENIK-ŠIBOŠNICA“ ČELIĆ

Lovačka bronzana značka:

Kahrimanović Alija, Suljević Mujaga, Karamović Salih, Šerifović Hasan, Hodžić Bahrija, Brčina Blagoja, Sarajlić Ševko, Ahmetović Ramiz i Ahmetović Mehо.

Lovačka srebrna značka:

Smajlović Muhibin, Bešić Muhamed, Imširović Mirzet i Zeherović Nermin.

Diploma počasnog člana:

Sukanović Faik, Gačević Dževdet, Husejnagić Husejn i Zahirović Mirsad.

Jasmin Bećirović
sekretar SLD TK

Skupština Lovačkog društva „Toplica“ Živinice

Na prostoru fazanerije „Dinjak“, 26. aprila, održana je Skupština LD „Toplica“ Živinice. Na dnevnom redu je bilo sedam tačaka, a jednoglasno su usvojeni: Plan Gazdovanja lovištem za 2014./2015., Izvještaj o radu organa Društva za 2013./2014., Realizacija Finansijskog plana prihoda i rashoda za 2013., Finansijski plana za 2014. i Statut LD „Toplica“ Živinice. Takođe, verifikovani su mandati: Predsjedništvu, Nadzornom

odboru, tužiocu, Disciplinskom sudu, Kinološkoj komisiji, Streljačkoj sekciji, kao i mandat u Skupštinu članovima LD „Svojat-Bašigovci“.

Na prvoj fotografiji su članovi Skupštine, a na drugoj je radno Predsjedništvo: Aljo Delić, Hasan Muratović, Samir Brkić i Nusret Kamenjaković (sa lijevo na desno).

Hasan Fehrić

Lovačko društvo „Toplica“ Živinice
Besane noći u fazaneriji

Obilne majske padavine koje su uzrokovale stanje prirodne nesreće u čitavoj BiH napravile su veliku štetu i u živiničkom kraju. Nabujala rijeka Oskova izlila se iz svog korita i provalila u fazaneriju! Na svu sreću lovci Sekcije „Živinice“ su dokazali da se na muci poznaju junaci. Osim spasavanja ljudi i imovine, blagovremenom akcijom uspjeli su spasiti veći dio fazanske divljači, s posebnim akcentom na spasavanje tek izleglih pilića. U jednoj ruci držeći gajbe sa pilićima, a drugom rukom pridržavajući se za ogradu, hvatajući se za drveće i držeći jedan drugoga za ruku, uspjeli su ih spasiti i smjestiti na toplo. Dokazali su da je lov mnogo više od samog lova. Akciji je prisustvovao Rasim Hajrulahović, počasni član LD „Toplica“, koji je članove LS „Živinice“ fotografisao u naporima spašavanja fazanske divljači.

Amir Hajrulahović

Neke aktivnosti Lovačkog društva „Spreča“ Kalesija

IZVJEŠTAJNO-IZBORNA SKUPŠTINA

Na izvještajno-izbornoj Skupštini LD „Spreča“ Kalesija, kojom je predsjedavao Enver Kurtić - novoizabrani predsjednik Društva, pored usvojenih izvještaja izvršnih organa, Plana prihoda i rashoda i Plana gazdovanja, izvršen je izbor i imenovanje izvršnih organa za naredni četvorogodišnji period, odnosno verifikovan je mandat članovima Predsjedništva, za lovovođu je izabran Samir Valjevac, za disciplinsko sudiju Mustafa A. Makalić, za zamjenika disciplinsko sudije Salko Merić, a novi članovi Disciplinskog suda su: Midhat Hamzić, Ibrahim Barčić i Hariz Paloš. Izabrani su i članovi Nadzornog odbora: Sulejman Herić, Fahrudin Bajrić i Ferid Smajić. Novi delegati u SLD TK su: Enver Kurtić, Halid Delić, Šemso Bećirović i Ismet Valjevac. Usvojen je Operativni kalendar aktivnosti za lovnu 2013./14. i donesena je Odluka o nabavci 700 komada fazanskih pilića. Usvojeni izvještaji ukazuju na efikasne akcije, tako da je u proljetnom periodu izneseno 800 kg kamene soli za srneću divljač, napravljeno je 10 kombinovanih hranilišta za visoku divljač, popravljeni su svi lovnotehnički i lovnouzgojni objekti, a uslijed obilne kiše, odnosno stanja prirodne nesreće, organizованo se pratilo stanje divljači na ugroženom dijelu lovišta.

koliba „Senail Mujanović Mizo“ u Karovinama dobila je ime po poginulom borcu Armije RBiH.

GRUPA „KIKIĆI“ OBOGATILA LOVIŠTE FAZANIMA

Oduvijek aktivni lovci Grupe „Kikaći“-LS „Tojšići“ sada su se iskazali tako što su u dva navrata vlastitim sredstvima kupili fazane i pustili ih lovište. Prvi puta su lovište obogatili tako što su pustili 20 fazana na teren Sadika, u omjeru 1:4, dok su drugi puta u lovište unijeli 15 ženki fazana.

Ahmet Bećirović

Skupština Lovačkog društva „Tuzla“ Tuzla

Sredinom aprila je održana 22. redovna sjednica Skupštine LD „Tuzla“ Tuzla, kojoj su prisustvovali delegati, članovi Predsjedništva, Nadzornog odbora, stručni saradnici, predsjednici sekcija, lovovođe revira, a predsjedavao je Mehmedalija Šljivić, predsjednik Skupštine. Sjednica je protekla u radnoj atmosferi, a nakon brojnih konstruktivnih diskusija i prijedloga delegata koji su u više navrata insistirali da im se po pojedinim tačkama dnevnog reda obrati Zvonko Gusković, predsjednik Društva, jednoglasno su donesene sve odluke. Usvojen je izvještaj o radu Predsjedništva, komisija i organa Društva, Finansijski izvještaj za 2013., Finansijski plan za 2014., Izvještaj nadzornog odbora o poslovanju Društva, Izvještaj

Selver Pirić

disciplinskog tužioca i Disciplinskog suda, donesena je odluka o visini članarine za 2015. Najviše polemike je izazvao je Godišnji plan gazdovanja lovištem za 2014./15., koji je usvojen s odlukama o nabavci velikih količina kabaste i zrnaste hrane, soli, automatskih i kombinovanih hranilica za visoku divljač, nabavci fazanske i zečije divljači, te stavljanjem zečije divljači pod privremenu zaštitu od lova. Na kraju su delegati usvojili novi Pravilnik o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti članova LD „Tuzla“. Po okončanju sjednice, druženje je nastavljeno u prelijepom ambijentu restorana „Panonski lovac“.

Lovci u školi povodom Dana OŠ „Solina“

Lovačko društvo „Tuzla“ Tuzla

Primjer dobre saradnje lovaca sa lokalnom zajednicom jeste izložba lovačkih trofeja upriličena povodom aprilske proslave Dana OŠ „Solina“, a na inicijativu Milošić Leona, člana Predsjedništva LD „Tuzla“, Gusković Zvonka, predsjednika LD „Tuzla“, Ostojić Mare, direktorice OŠ „Solina“, Petrovac Keme, predsjednika LS „Solina“ i Pirić Selvera, lovca LS „Solina“. Osim Sekcije „Solina“ u programu proslave su čestvovali i lovci Sekcije „Dokan“. Druženje lovaca i učenika nije prošlo bez lovačkog gulaša, ali je izložba većeg broja lovačkih trofeja privukla najviše pažnje mlađih Tuzlaka koji su željeli saznati što više o običajima lova, lovnoj etici i kinologiji. Predsjednik Gusković Zvonko je izrazio zadovoljstvo ovakvim vidom saradnje lovaca i društvene zajednice, očekujući da će postati tradicionalna i nadajući se da će mnogi učenici u skoroj budućnosti biti članovi LD „Tuzla“.

Selver Pirić

Lovačko društvo „Tuzla“ Tuzla Lovište obogaćeno fazanima

U sklopu proljetnih aktivnosti LD „Tuzla“ je, pored izvršenih prebrojavanja divljači (2. i 9. marta), nabavilo 800 fazanskih pilića u omjeru 1:3 (200 mužjaka i 600 koka), koji su prstenovani i podjeljeni po sekcijama. Puštanje je obavljeno 15. marta, po izuzetno lijepom proljetnom vremenu. Na fotografiji je grupa lovaca LS „Solina“, koji su, s obzirom na brojnost članstva i pogodnost terena, pustili oko 60 fazana na tri različita terena. U akciji su učestvovali svi članovi Sekcije „Solina“ koji su nekoliko dana prije puštanja divljači počeli pripremati teren, uništavajući štetočine i postavljajući hranilice za fazane. Po izvršenom puštanju sve grupe su ostale na terenima do samog predvečerja kako bi uz tradicionalno lovačko druženje vršili i čuvanje terena, odnosno divljači. Tom prilikom grupovođe su odredile

timove lovaca zaduženih za čuvanje ove atraktivne lovne divljači u narednim danima.

Selver Pirić

Lovačko društvo „Tuzla“ Tuzla Boca kao hranilica

Prihrana divljači je etička i zakonska obaveza koje se pridržavaju svi istinski lovci LD „Tuzla“. Članovi Sekcije „Tušanj“ svake godine, pa i ove, iznose hranu za srneću i fazansku divljač u postojeća hranilišta u lovištu. Iznesni su sijeno, kukuruz u zrnu i kamena sol u hranilišta Zelenuše, Cerovi, Mukata Vakuf, Velika Mukata, Hrastik i Mala Mukata. Za fazane je do sada iznošen kukuruz u klipu koji su lovci na-

badali na štapove da bi ga fazani mogli jesti i nakon sniježnih padavina. Taj kukuruz bi pojeli gavrani, vrane, kreje, svrake i sitni glodari. Lovci LS „Tušanj“ su došli na ideju i napravili jednostavnu hranilicu od plastične boce od 5 l, koja može sadržavati 1,5-2 kg kukuruza u zrnu. Plastičnu bocu je potrebno na sredini na jednoj strani prosjeći 6-7 cm kako bi fazan mogao uvući glavu i jesti kukuruz. Tu flašu je zatim potrebno privezati u šikari na visini 20-25 cm. Šikara će fazana štititi od jastreba, gavrana, vrane, kreje i miša, a na taj način i štedimo hranu za fazansku divljač.

Pirija L.

Lovačko društvo „Jelen“ Gradačac Ajk prvak

Na CAC-BiH Banja Luka 2014. i Specijalnoj izložbi pasa, održanim 26. aprila, njemački oštrolaki ptičar AJK, u vlasništvu Bajre Subašića (poznatijeg kao Baja Bosanac), lovca LD „Jelen“ Gradačac, osvojio je četiri pehar: 2xCAC, 2xBOB, BOG1 i BIS1. Takođe, Ajk je na CACIB i CAC Dubrovnik 2014., održanim 28./29. aprila, osvojio 2xCACIB, 2xCAC, 2xBOB i 2xBOG 2. Ovaj uspjeh je rezultat Bajrine znalačke posvećenosti kinologiji i ljubavi prema lovu i lovnim psima, ali treba istaći i doprinos dreserskih sposobnosti Elvira Velića, koji je kao Ajkov vodič umnogome učinio da Ajkovi kvaliteti budu istaknuti i zapaženi od strane sudija. Inače Elvir Velić, kao vrstan i poznat dreser lovnih, policijskih i vojnih pasa, imao je značajne i zapažene uspjehe na raznim međunarodnim smotrama pasa.

12. lukavački međunarodni sajam turizma, lova i ribolova - LIST 2014

Od 8. do 10. maja 2014. godine u Lukavcu je održan 12. lukavački međunarodni sajam turizma, lova i ribolova (LIST 2014), jedini specijalizirani sajam turizma u Federaciji BiH. Organizator je bio PJ Lukavački sajam i „Nuhanović“ d.o.o., suorganizator Općina Lukavac, partneri Vanjskotrgovinska komora BiH i Privredna komora TK, a pokrovitelji Vlada BiH, Vlada TK, Ministarstvo okoliša i turizma FBiH i Turistička zajednica TK. Glavni sponzor je Tuzlanska pivara. I ovogodišnja turistička ponuda je bila utemeljena na prirodnim ljepotama, lovnom i eko-etno turizmu i bogatstvu tradicijskih i kulturoloških različitosti. Na oko 1.000 m² zatvorenog prostora u velikoj lukavačkoj sportskoj dvorani, 1000 m² prostora sa sajamskim šatorima i 1.000 m² otvorenog sajamskog prostora, oko 15.000 posjetilaca je imalo priliku vidjeti široku ponudu 125 izlagača iz Albanije, Crne Gore, Hrvatske, Indonezije, Italije, Mađarske, Njemačke, Srbije, Turske i Bosne i Hercegovine.

U tri dana bogatih sajamskih manifestacija organizirane su: sajamska noć, festival hrane i pića, novinarska kotličljada, poslovni susreti izlagača, revijalna smotra lovačkih pasa, razne edukacijske konferencije, savjetovanja i stručni okrugli stolovi sa zanimljivim temama, kao što su Kulturno historijsko naslijeđe u funkciji razvoja turizma TK, Očuvanje i prezentacija naslijeđa kroz eko-lokalitete na području TK, Tradicionalne vrste hrane u funkciji razvoja turizma TK, Poslovno okruženje za razvoj starih zanata na području TK, Organizacija specijalnih vrsta ishrane u ugostiteljstvu; gluten free, ishrana za dijabetičare, ishrana za sportaše, za djecu i omladinu.

Sajamska noć - svečana večera uz kulturno zabavni program i bratimljene općina Lukavac i Ulcinj, upriličena uz pokroviteljstvo Turističke zajednice Ulcinj i u organizaciji TZ Tuzlanskog kantona, Općine Lukavac i Lukavačkog sajma.

Festival hrane i pića uspješno je predstavio hotele, turističke agencije, restorane, udruženja zdrave hrane, lovačka udruženja, samostalne zanatske radnje, proizvođače organske hrane, meda, mljevenih proizvoda i proizvođače rukotvorina.

Sajam je objedinio cjelokupnu turističku ponudu TK i BiH i bio prilika za sticanje novih kontakata i razmjenju dobrih i ostvarljivih ideja, kao i za globalni pristup turističkom tržištu i ciljanom marketingu prema domaćim turističkim destinacijama. Promoviranje i afirmiranje autentičnih i autohtonih bh potencijala odvijalo se kroz lovni, eko-etno, gastro, planinski, avanturički, vjerski i banjski turizam, promoviranje opreme za lov i ribolov, sportske i ugostiteljske opreme, oružja i municije uz svo bogatstvo mirisa i okusa tradicionalne bosanskohercegovačke kuhinje, prezentaciju i degustaciju vina Vinarije Hercegovina produkt. Prisutan je bio i Savez lovačkih društava TK sa svojim potencijalima

i eksponatima, odnosno posebnu pažnju je privukao štand LD „Svatovac“ Lukavac.

Mujo Softić

Predsjednik Predsjedništva LD „Svatovac“

NEKE AKTIVNOSTI LD „SVATOVAC“ LUKAVAC

- usvojen Plan gazdovanja za lovnu 2014./15.
- redovne akcije edukacije lovaca, sanacije i izgradnje lovnotehničkih i lovnotuzgojnih objekata, zaštite i uzgoja divljači
- veliki skupni lov vepra i vuka u dijelu lovišta Gornja Briješnica na Ozrenu, uz učešće oko 400 lovaca
- u prihrani divljači u lovištu iznesene veće količine kukuruza i soli
- lovačko veče u restoranu „Plaža“ na jezeru Modrac
- uspješno proljetno prebrojavanje divljači
- čišćenje lovišta od štetocinu
- u lovištu uneseno 500 komada matičnog jata fazana u omjeru 3:1 u korist koke, a početkom juna će biti uneseno 400 komada u omjeru 7:1 u korist koke
- planirano unošenje zečeva
- donesena Odluka o zabrani lova na terenima na kojima je stradala mnoga divljač izlivanjem Spreče, Jale, Turje i pritoka, dijelu lovišta LD „Svatovac“ od jezera Modrac preko površinskog kopa „Šikulje“ do granice s Petrovom i Gračanicom
- Planom gazdovanja predviđen lov 25 srpnja i 8 srna
- u pripremi tematska sjednica Predsjedništva na temu: Zaštita lovišta od krivolova i proganjanja divljači u vrijeme lovostaja

TUZLA DOG SHOWS 2014

Devetnaest aprila, uprkos kišnom i prohladnom vremenu, u Spomen parku „Husinski rudar“, u organizaciji BKS-KINOLOŠKI SAVEZ U BiH, KK „Gonić“ Tuzla, KK „Tuzla“ i Cane Corso kluba BKS, održana je Državna izložba pasa CAC BiH Tuzla 2014. Istovremeno su održane i Specijalizirana izložba pasa pasmina: cane corso, doberman i njemački bokser i Ugrojna smotra autohtonih pasmina: tornjak i barak. Sudili su kinolozi: Danilo Giorgio (ITA), Torsten Lemmer (D), Vibor Ježek (CRO), Refet Hadžić (BiH), Damir Šerak (BiH), Nedim Šuta (BiH), Denis Čamo (BiH) i Suad Zrnić (BiH). Delegat je bio Refet Hadžić. Dežurni veterinar je bio iz Kantonalne veterinarske stanice Tuzla. Domaćin je uz adekvatne uslove obezbijedio i bogat nagradni fond. Učestvovalo je oko 200 pasa s blizu 50 pasmina, a izlagajući su bili iz Bosne i Hercegovine, Crne Gore, Srbije, Hrvatske, Mađarske i Italije. Dosta izvanrednih lovačkih pomoćnika i BOB pobednika je bilo iz odgajivačnica s područja Tuzlanskog kantona. Za najljepšeg psa izložbe CAC Tuzla 2014., izabran je NJEMAČKI PATULJASTI ŠPIC/ZWERGSPITZ – CH GOLDEN CHANCE OF LENETTE, VL. ANTUN ŽAN & LENETTE POMS; ODG. KEN GRIFFITH (LENETTE POMS).

FCI (Fédération cynologique internationale); skraćenica za Međunarodnu kinološku organizaciju sa sjedištem u Briselu

CAC (Candidat d' Aptitude de Championnat); naziv koji dobija pas kandidat za državnog prvaka u ljepoti

FCI I: OVČARSKI I PASTIRSKI PSI BEZ ŠVICARSKIH PLANINSKIH PASA/SHEEPDOGS AND CATTLEDogs (EXCEPT SWISS CATTLEDogs)

FCI II: PINCERI I ŠNAUCERI, ENGLESKI BULDOZI, PLANINSKI MOLOSI, ŠVICARSKI PLANINSKI PSI/PINSCHER AND SCHNAUZER TYPE, ENGLISH BULLDOG, MOUNTAIN TYPE MOLOSSIANS, SWISS MOUNTAIN AND CATTLEDogs

OSTALI DOGOLIKI MOLOSI/OTHER MASTIFF TYPE MOLOSSIANS

FCI III: TERIJERI/TERRIERS

FCI IV: JAZAVČARI/DACHSHUNDS

FCI V: ŠPICEVI I PSI PRIMITIVNOG TIPI/SPITZ AND PRIMITIVE TYPES

FCI VI: GONIČI I KRVOŠLJEDNICI/SCENT HOUNDS AND RELATED BREEDS

FCI VII: PTIČARI/POINTING DOGS

FCI VIII: RETRIEVERI, ŠPANIJELI I PSI ZA VODU/RETRIEVERS, FLUSHING DOGS AND WATER DOGS

FCI IX: PSI ZA PRATNU I PATULJASTE PASMINNE/COMPANIONS AND TOYS

FCI X: HRTOVI/SIGHTHOUNDS

Za najljepšeg psa Državne izložbe, Specijalizirane izložbe i Ugrojne smotre (Supreme BIS), izabran je NJEMAČKI BOKSER/DEUTSCHER BOXER - UGO OD DJEVIA; VL. DANIJEL BOROS DJEVIA; ODG. DANIJEL BOROS DJEVIA.

Najljepši mladi vodič: PATULJASTI ŠNAUCER/ZWERSCHAUTER – HEJOLIGETI NOISE NINJA; VL. Igor Žolkević; Odg. „Hejoligeti“

Najljepše štene i najljepši najmladi pas: AMERIČKA AKITA/AMERICAN AKITA – DR. WOLF BEYOND THE LIMITS; VL. Marijana Stanko; Odg. „Dr. Wolf“ Nedim Šuta

Najljepši odgajivački par: CANE CORSO – CORTADO i ELLA CORSO; VL. Dalibor Čovran; Odg. „Corso BiH“

Najljepša odgajivačka grupa: AMERIČKI STAFORDSKI TERIJER/AMERICAN STAFFORDSHIRE TERRIER – SAANDORA TICKET TO THE TOP; VL. Sandra Pellarini; Odg. „Pellarini“; CH SAWAH MANO DELLA FAMIGLIA; VL. Cesnik & Pellarini; Odg. EOC i ARALANDA; VL. Sandra Pellarini

Najljepši vetran: NIJE BILO OCJENJIVANJA

Najljepši mladi pas: DOBERMAN/DOBERMANN – PAPARAZZI VON HUNNOTERRA; VL. Istvan Lodi; Odg. Istvan Lodi

PRVACI FCI GRUPA:

FCI I: NJEMAČKI OVČAR/DEUTSCHER SCHAEFERHUND – BAKI OD MODRACA; VL. Aličić & Osmanović; Odg. „Od Modraca“

FCI II: NJEMAČKI BOKSER/ DEUTSCHER BOXER – FULL MONTHY DU VAL D'EUROPE; VL. Anita Lodine Gombkoto; Odg. Anita Lodine Gombkoto

FCI III: AMERIČKI STAFORDSKI TERIJER/AMERICAN STAFFORDSHIRE TERRIER – DAJANA GOLDEN STANDARD; VL. Dejan Ismić; Odg. B. Luks & T. Kocev

FCI IV: NIJE BILO OCJENJIVANJA

FCI V: NJEMAČKI PATULJASTI ŠPIC/ZWERGSPITZ – CH GOLDEN CHANCE OF LENETTE; VL. Antun Žan & Lenette Poms; Odg. Ken Griffith (Lenete Poms)

FCI VI: ISTARSKI KRATKODLAKI GONIĆ – DORA ISTRIJANSKA; VL. Anto Nikić; Odg. Graciano Hrvatin

FCI VII: NJEMAČKI OŠTRODLAKI PTIČAR/DEUTSCHER DRAHTHAARIGER VORSTENHHUND – BELF ; VL. Elnad Berbić

FCI VIII: LABRADOR RETRIEVER/LABRADOR RETRIEVER – CH KONEIDA CASPER BLACK; VL. Šimica Matijević; Odg. „Koneida“ Nenad Kojić

FCI IX: MALTEZER/BICHON MALTAIS – SOME LIKE IT HOT OF MARQUESS; VL. Ema i Sara Ahmedagić; Odg. Szilvia Grof

FCI X: NIJE BILO OCJENJIVANJA

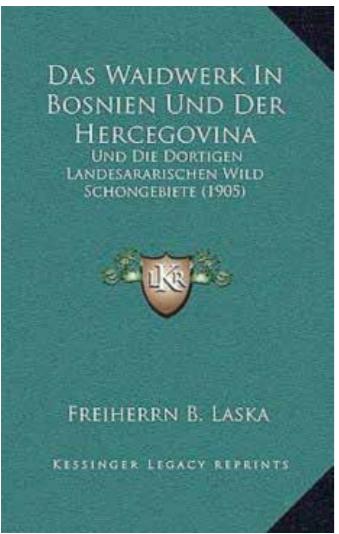
NAJLJEPŠI PAS CAC IZLOŽBE: NJEMAČKI PATULJASTI ŠPIC/ZWERGSPITZ – CH GOLDEN CHANCE OF LENETTE; VL. Antun Žan & Lenette Poms; Odg. Ken Griffith (Lenete Poms)

NAJLJEPŠI PAS IZLOŽBE/SUPREME BIS: NJEMAČKI BOKSER/DEUTSCHER BOXER - UGO OD DJEVIA; VL. Danijel Boros Djevi; Odg. Danijel Boros Djevi

Mirko Lamešić
predsjednik Kinološkog kluba „Gonić“ Tuzla

Bosanski goniči

u knjizi Das Waidwerk in Bosnien und der Hercegovina und die dortigen landesärarischen Wild-Schongebiete iz 1905

landesärarischen Wild-Schongebiete (*Umjetnost lova u Bosni i Hercegovini i tamošnji državni rezervati za divljač*), objavljenoj u Klagenfurtu 1905., sa Zakonom o lovu iz 1893. i kartom ucrtanim rezervata za divljač, lugarnica i planinarskih skloništa, kao i s popratnim tekstom barona Antona von Perfalla. Impresivno djeluje autorova zaljubljenost u BiH, koju, opisujući njene ljepote i bogstvo flore, naziva svojom drugom domovinom. Ova knjiga, objavljena prije više od stotinu godina, prvo je naučno djelo koje opisuje bosanske lovačke pse tog vremena. U svom opsežnom radu Laska je prediočio biometrijsku analizu anatomske karakteristika 1.036 pasa, što je u ondašnjim komunikacijskim uvjetima bio vrlo težak zadatak. Opisani psi su tada činili glavninu fonda lovačkih pasa. Njegovim istraživanjem su obuhvaćene tri pasmine: 443 glatkodlaka (kratkodlaka), 307 dugodlakih i 286 oštrodlnih (kostrušavih) pasa.

Bosanskog glatkodlakog/kratkodlakog psa Laska opisuje kao psa srednje veličine, vitka i ispružena tijela, žilava, snažna i izdržljiva. Izraz lica ovoga psa je ozbiljan, inteligentan, ali ne i ljut. Glava mu je razmjerno krupna, nos crn, nozdrve relativno široke, otvorene i pomicne. Njuška je na vrhu uska, postupno se proširuje prema očnim jabučicama, prelaz prema čelu u visini očiju je izrazito stepenast. Gornji dio glave je širok. Tjeme više ravno nego oblo. Usne su napete, ali ne vise. Uši su srednje duge, mesnate, vise bez zavoja. Kod ovih se pasa, s uzbudnjem, uši pomalo uzdignu od glave, ali su uvijek ravno priljubljene. Oči su obično smeđe, bistre, blage i ne pokazuju crvenilo u unutrašnjem kutu. Vrat je snažan, dosta dug, sa širokim prelazom prema tijelu. Koža na guši ne visi. Hrbat mu je dug i ravan, iza pleća nešto ulegnut. Stražnji dio tijela razmjerno je razvijen i koso spušten. Prsa su mu vrlo dobro razvijena, grudni koš dubok i širok, ali nije spljošten. Trbuš mu je povučen. Rep dug i dobro razvijen. Donja strana repa je, kao i kod svih drugih pasa, svjetlica od donje i obrasla čekinjastom dlakom. Kad pas miruje rep mu je potpuno obješen, a kad lovi uzdigne ga, ali ga nikad ne presavije preko leđa. Dlaka mu je kratka, gusta, sjajna i opružena, različite boje. Većina je pasa sjajno crne boje, samo se nad unutrašnjim očnim kutovima pojavljuju gotovo uvijek okrugle tačke jelenje ili žute boje, koje pogledu daju izraz smjelosti i oštrelje. Ovu boju nalazimo i na usnama, obrazima i nogama. Ali, ima i pasa drukčije boje dlake: dlaka je crna samo na leđima i stražnjem dijelu

tijela, odakle prelazi u dosta živahnju crvenu, crvenožutu ili jelenju, koja bez drugih primjesa zauzima glavu, uši, noge, trbuš i rep. Kod ovako obojenih primjeraka trbuš je svjetlij, dlaka duža. Treća grupa pasa iste pasmine su potpuno crveni, crveno-žuti ili jelenje boje, uz potpuno pomanjkanje crne boje. Među njima se javljaju i potpuno bijeli psi. Laska navodi da se gotovo kod svih varijeteta bosanskih pasa javlja bijela boja, obično kao biljeg na glavi, prsima, nogama i šapama, te na vrhu repa, a rijetko na hrptu ili stražnjem dijelu tijela. Za kratkodlake pse srednje Evrope, konstatira Laska, često je karakterističan jednostrani biljeg na vratu koji nerijetko prelazi u ogljicu oko vrata i nastavlja se preko prsa. Zato se svih pasa s biljegom na vratu ili ogljicom smatraju pravilom, a ne izuzetkom. Uz crnu, crvenu, žutu i bijelu boju, u bosanskih se glatkodlakih pasa, vrlo rijetko, javlja i mišja boja. Zubalo mu je izvanredno snažno, posebno su jaki očnjaci. Glatkodlaci bosanski lovački psi, prema Laskinim istraživanjima, rasprostranjeni su na području cijele BiH, a druge dvije pasmine – dugodlaci i oštrodlnaci (kostretasti, kostrušavi) – pojavljuju se rjeđe. Tjelesna težina ovih pasa je različita. Najmanji su primjeri u krajevima, „srezovima“ uz dalmatinsku granicu, oni srednjih dimenzija su oko Sarajeva i Foče, a najkupniji su u tuzlanskom, zvorničkom, srebreničkom i vlaseničkom području. U lovačkom pogledu, tvrdi Laska, ovaj pas je veoma nadaren. Divljač goni ustrajno, vrlo uporno i sigurno slijedi trag. U nekim sredinama na području BiH javljuju se psi križanci, kao neka sredina između glatkodlakih i dugodlakih. Njihova je dlaka poluduga i gusta. Iz Laskina opisa bosanskoga glatkodlakog psa možemo prepoznati da se među ovim psima kriju barem 3 pasmine današnjih goniča, odnosno da je Laskin glatkodlaci gonič njihov predak. Starijim je lovčima poznato da do prije samo pedesetak godina lovci, uzgajači pasa, prilikom parenju svojih pasa nisu poklanjali mnogo pažnje pasmiškoj pripadnosti psa i kuje. Njima je bilo bitno da je pas dobar lovac. Prema kazivanju starijih lovaca, u jednom leglu moglo se naći i po 2-3 pasmine. Tek kasnije, propisivanjem standarda za svaku pojedinačnu pasminu, uzgajači su započeli pariti eksterijerno slične pse. (Premda se zna da su neki lovci to činili i ranije.) S vremenom su ti psi selekcionirani i dobili su sadašnji izgled. Laska ove pse naziva glatkodlakim, a mi danas za njih kažemo da su kratkodlaci. Potomak tog kratkodlakog je jugoslavenski trobojni gonič, odnosno današnji srpski gonič.

Dugodlaki bosanski lovački pas, koji je sličio ovim drugim dvjema pasminama u svemu osim što mu je dlaka bila nalik na onu današnju španijelu, izumro je.

Laskin bosanski oštrodlnaci/kostrušavi pas (BARAK)

U svojoj knjizi Laska je obradio i 286 bosanskih oštrodlnih (kostrušavih) pasa. Ovi su psi, prema Laski, najzanimljivija pasmina bosanskih pasa. Po svojoj vanjštini, stabilan su, prastari oblik lovačkog psa goniča, s izvanrednom snagom nasljedovanja. Ovaj pas je vatren i bistar. Izraz njegovih očiju prijeti ali nije ljutit. Izraz njegova lica odaje visoku inteligenciju, a kvadratična građa tijela odaje snažnog i izdržljivog psa. Glava ovog psa podsjeća na glavu njemačkog oštrodlnog ptičara, samo u predjelu njuške nije tako duboka, a usne su više napete. Čelo mu je blago zaobljeno, a sagitalni greben neznatno je razvijen. Koža glave nije naborana, samo u predjelu njuške nije tako duboka, a usne su više napete. Uši su visoko postavljene, srednje su duge, široke, dolje zaokružene i padaju bez

zaokreta glatko niz glavu. Oko mu je bistre, najčešće smeđe boje i u očnom kutu se ne pokazuje crvena boja. Zbog čekinjavosti dlaka gornjega očnog luka, ima oštar i prijetiće izraz. Vrat je dug, prelaz prema plećima u blagom luku, pod gušom visi naborana koža. Hrbat mu je, u usporedbi s glatkodlakim i dugodlakim psima, nešto kraći i jači. Stražnji dio tijela koso se spušta. Prsa su odgovarajuće široka, grudni koš više okrugao nego dubok, a trbuš nešto povučen. Rep umjereno dug, sužuje se od osnove prema vrhu i uvijek je spušten. Donja strana repa obrasla je rjedom dlakom od gornje, koja nikada ne tvori barjak ili četku. Prednje su noge potpuno ravne, podlaktice nisu savijene. Pleća su koso postavljena. Stražnje noge: umjereno jaki butovi, donji dio bedra umjereno dug, ne poklekne i ravan je, ako ga promatraste sa strane ili straga; paprsti (ostruge, mamuze, čaporci) često prisutni. Šape okrugle, više sliče na zeće nego na mačje, dobro su prikljucene, prsti jaki, s tvrdim jastucima i iskrivljenim noktima. Prostor između prstiju je dlakov. Dlaka je opružena, suha, bez sjaja, gotovo ravna, samo na kraju malo savijena. Na glavi bodljikavo strši 2-3 cm duga, opružena dlaka, poput čekinje i to duž usana, nosnih kostiju i na podbratku. Iznad očiju se nalaze čuperci ovih dlaka, a oko njuške prave bradu. Dlaka na tijelu nije kovrčava, ali je nešto odigrnuta na stražnjem dijelu tijela. Ovi su psi različite boje,

Na fotografiji je lovac Sejdinović Admir iz Sapne i njegov barak BEKI, višestuko nagrađivan na mnogim međunarodnim smotrama pasa. Zanimljivo je da je BEKI, kao prvak pasmine (BOB) i najlepši pas Državne izložbe pasa CAC Tuzla 2007., djeđ prvak AS BISKO JUNIOR II na TUZLA DOG SHOWS 2014. bio prvak pasmine (BOB) i prvak CAC u razredu intermedija (15-24 m.).

da „barak“ znači gonič uopće; odatle bi i francuski „braque“ i talijanski „bracco“ (oboje u značenju ptičar) došlo iz istog izvora, ne tako kontadiktorno ako se uzme u obzir višestruka upotrebljivost istočnih tipova goniča. Još dalje u prošlost, bizantski autor Arrian je pisao o keltskim psima svog vremena, koji su bili grube dlake i imali glasove „kao proklete duše u paklu“ - prvi opis u literaturi o psima koji se glasaju na tragu, dakle koji su slijedoglasni, ne tek vidoglasni kao oni opisani ranije od starogrčkih kinologa. Ta referenca je bila razlog da je pasmina prvotno bila registrirana kao „keltski gonič“ (a jednom se u Sloveniji spominju čak i kao „ilirski gonič“), ali se naziv vratio na zgodno ime „barak“ jer je očito bilo prepretenično pretpostaviti da je to sve jedna linija kroz sva ta stoljeća; iako neka genetska povezanost sigurno postoji, ova regija je u prošlosti vidjela previše „izrezivanja i naljepljivanja“ stanovništva (baš kao i danas) da bi se i pretpostavilo da su današnji psi baš direktni čistokrvni potomci tih goniča antičkih Kelta. Jedna činjenica je evidentna iz sve te pismene grade kroz svo vrijeme: pasmina potiče iz davne historije i bila je dobro formirana kada je konačno dospjela u izložbene krugove. Međutim, u neko vrijeme nije bila jasno odijeljena od oštrodlnog istarskog goniča, budući da su obje te pasmine obuhvaćale veći raspon boja nego danas, ali je za

Na fotografiji je barak AS BISKO JUNIOR II uz Sejdinović Zemku (sekretar LD „Husić Mustafa Čektalo“ Sapna), bratom Almirovim koji je vlasnik ovog izvrsnog bosanskog goniča koji je na TUZLA DOG SHOWS 2014. bio prvak pasmine (BOB) i prvak CAC u razredu intermedija (15-24 m.).

LOV o vremeplov

Na fotografiji iz januara 1934. nalaze se lovci Lovačkog društva „Konjuh“ (LD „Tuzla“), a svjedoči o bogatom ulovu nakon hajke na crnu divljač u šumi Jasenici i Stražbi. Spretni i sretni strijelci su Tuzlaci: Sekulić Vladimir, Kamenjašević Anto, Vizler Joško i Bešlagić Kadrija (sa lijeva na desno).

Lov u Bosni

Divna si ti Bosno ponosna sa svojim prirodnim krasotama bogato obdarena zemljo. Tvoje krasne i ljupe doline, tvoji mali gajevi u kojima se razliježe veseli cvrkut ptica pjevačica i poj slavuju pomiješan sa žuborom i romonom bistrih gorskih potočića, tvoje krasne zelene šume i bogate prašume u kojima se skriva plemenita divljač pred oštrijem okom vješta lovca, sve nas to nudi da se sve više divimo tvojoj sad umilnoj i nježnoj, sad opet divlje-romantičnoj krasoti.

Jatomice hrle k tebi tudi narodi sa sviju strana prostrane Evrope, da te posjete i da se nauživaju tvojih prirodnih krasota, a ti, lijeva Bosno možeš da se ponosiš što svojim prirodnim krasotama ne zaostaješ za čarima, što ih pruža Švajcarska sa svojim Alpama, Španija sa Pirinejima, Tirolska i zelena Štajerska sa svojim lijepim šumama. Ta u tebi je sve ono što na srce razveseljuje, jer te krase ne samo prirodne čari, nego i to, što u tebi živi i boravi nepokoren narod, narod pošten, pun dobra srca i plemenite duše, tvoja najljepša biser kruna.

Pa ne samo radi prirodnih krasota, već i radi izdašnog lova dolaze mnogi stranci u naše krajeve. Kojih četrdeset godina u nazad, nalazilo je se u velikim kompleksima bosanskih šuma i prašuma bezbroj divljači svake vrste. Dok su u močvarnim predjelima obitavale u velikim jatima razne vrste ptica močvarica, dotlen su po dolinama i gajevima živjele i boravile sve moguće vrste „pernatog naroda“ od prepelice, kukavice, divljeg goluba, sokola, te proždrljivog jatrijeba i sove ušare, pa sve do orla kralja svih ptica.

A što da kažemo o divljači? Dosta je da se sjetimo srne, jelena, divokoza, zečeva, lisica, divljih krmaka, vukova i mrkog medvjeda. Vukovi, manje opet medvjedi, znali bi se često puta složiti u čopore, da ovako organizirani udare na stoku i marvu, dapače i na same ljude. Što je bilo živo, to nije bilo pred oštrim raljama tijeh živožđera sigurno. Bezbroj ovaca, krava, volova i ostalih domaćih životinja, palo bi godimice, u oštре pandže, gorskog vuka, šakala ili mrkog medvjeda, da postane bijedna žrtva tijeh proždrljivih napadača.

Dakako, da je narod po mogućnosti branio svoje dobro, te bi se čitava sela digla na hajku, da progone i ubijaju tu zvjerad, da tako barem donekle odstrane neprijatelje ljudskog života i svojih domaćih životinja. Pored svega toga nije bilo moguće te divlje zvjerke posve istrijebiti. Za okupacije Bosne i Hercegovine (od strane Austro-Ugarske, prim. a.) događalo se često puta da su se pojedini mali odjeli c. i k. (carskih i kraljevskih, prim. a.) četa, koji su pošli na rekognosciranje, morali boriti sa čoporima gladnih vukova, šakala i medvjeda. Pa još i dandanas znaju vuci, da za oštре zime sidu iz planine u sela, te da navale na stoku i na marvu, a dogodi se, da i u gradove salutaju. Pa eto baš preklanske zime klatarili su se vuci po našem lijepom šeher Sarajevu, te da nijesu bili naši vrijedni lovci digli na njih hajku, valaj, kako su se bili ubezobrazili, došli bi baš upravo i na korzo. A joj, žalosna nam majka, što bi bilo vriske i zapomaganje!

Nije ni čudo, da je pod tijem, za svakog lovca vrlo ugodnim auspiciozama, lov na divlje zvjerke silno porastao, te da se je na poseban način kultivirao. Ko nije smio da ide s puškom u lov, taj bi polagao

na zgodnim mjestima, gdje bi divljač prolazila, zamke ili gvožđa u koje bi lisice, zecove, vukove i medvjede hvatali, drugi bi opet kopali duboke jame pokriviš ih granjem i lakin busenjem. Ove metode hvatanja divljači proizašle su iz opažanja, što pojedine zvijerke imadu tu manju, da iz dana u dan, kad traže hranu, udare skoro uvijek istim putem, na koji su se jednoč navikli. U zgodno vrijeme valja položiti zamku i uspjeh je siguran!

Godimice dolaze pojedini lovci iz monarhije i ostalih zemalja Evrope na lov u Bosnu i svi se vraćaju potpuno zadovoljni svojim kućama. Pa nije ni okrenemo po našim lijepim bosanskim šumama imade divljače svake vrste u izobilju. U Kosari, Motajici, Prosari, Borji i Majevici, za tijem u planinama duž srpske i novopazarske granice, kao Javor, Medeniku, Vučevici i Dumoš planini, pa i u skupini razvodnoga gorja: Grmeč, Srnetici, Crnoj Gori, Čardak, Raduši i Bitovnji, Bjelašnici i Zec planini, nalazimo jelene, srne, vukove, medvjede, te divlje krmke ili veprove, pošljednje osobito u šumama prema novopazarskoj granici.

Na Bjelašnici i Prenj planini, te u ostalim planinama naše posestrime junačke Hercegovine, pruža se lovcu zgoda, da se ogleda i divokozom, dok je na Igman planini, u kojoj imade divljači svake vrste, lov zabranjen. Zečeva imade po svijem dolinama i okolnim šumama Bosne, osobito u Hercegovini: tako isto lisica, prepelica i divljih golubova. U močvarnim predjelima Posavine, za tijem na Livanjskom, Raškom i Duvanjskom polju, te u Hercegovini na Hutovom blatu, u kojim imade veliki broj jegulja. Love se u izobilju divlje patke, liske i ostale manje ptice močvarice, dok u gorskim predjelima u pećinama i špiljama obitavaju razne vrste sova, te jastrebovi, sokolovi i kraljevi svijeh ptica - orlovi.

U Posavini osobito u Majevici planini može se naći i fazana, koji su se većim dijelom doselili iz Slavonije i Banata sa velikih vlastelinskih dobara, gdje se na posebni način kultiviraju. Ja sam imao priliku, da vidim vrlo krasnih primjeraka „zlatnog fazana“ na Vjetreniku, sjevernom dijelu Majevice, koji se pruža prema Posavini.

Bosanske rijeke Una, Vrbas, Ukrina, Bosna i Drina sa svijema svojim pritocima, bogate su slatkovodnim ribama svake vrste, te je lov na ribe sa mrežama i sepetima vrlo izdašan, a za onoga, koji udicom peca, vrlo zabavan.

Karakteristično je, da se u svijem bosanskim rijekama i to većinom u prvoj trećini gornjeg toka nalaze lijepe i dobre pastrme, osobito u rijeци Bosni i Drini, dok se u njihovim pritocima od te slasne ribe može svadgje da nađe lijepih primjeraka. U Hercegovini su Neretva i Rama glasovite sa svojim dobrim ribama, osobito bjelicama i pastrvama. Rakova ima u svijem vodama osim Vrbasa. Najveći su iz jezera Pljeve, za tijem iz Drine, Neretve i pri izvoru Bosne.

Godišnje se ulovi u Bosni i Hercegovini do 8.000 zečeva, 6-7.000 divljih pataka, 3-4.000 prepelica, 1-2.000 divljih golubova, 600-700 različitih vrsta fasana, do 300 jastrebova, sokolova i sova, 200-300 lisica, 80-100 jelena, srna i vukova, 60-80 divljih krmaka, 20-30 divokoza i medvjeda i oko $\frac{1}{2}$ milijuna kg različitih vrsta riba.

Jasan dokaz, da je za vješta lovca otvoreno krasno polje djelovanja u svakom pogledu u našoj lijepoj i krasnoj Bosni i posestrimi joj junačkoj Hercegovini.

„Večernji list“, Sarajevo, tekst nepoznatog autora s inicijalima R.S. od 26. maja, 1911.

Mirza Čehajić

Lov srndača u sezoni parenja

Lov srndača u sezoni parenja jedan je od najatraktivnijih i predstavlja pravi doživljaj svakom istinskom lovcu. Parenje srneće divljači u našim lovištima uglavnom počinje sredinom jula i početkom avgusta, i obično traje dvije do tri nedelje. Često se dešava da parenje u planinskim predjeljima počinje kasnije, s obzirom na to da je uslovljeno nadmorskom visinom i vremenskim prilikama (ukoliko je vrijeme nepromjenljivo i toplo, parenje počinje ranije, dok kišno i nestabilno vrijeme uzrokuju kašnjenje).

Za vrijeme parenja, aktivnost srndača je izražena, jer se tokom većeg dijela dana, prilikom potrage za srnama i u odbrani svoje teritorije, daleko više kreće. Upravo tada, lovcima na nišan može da izđe izuzetno jako trofejno grlo. Odrasli mužjaci uvijek imaju svoju teritoriju, koja im obezbjeđuje osnovne uslove za život i na taj način ih čini

atraktivnijim ženkama. Ukoliko je teritorija pogodna, što se ogleda u obimnjem i boljem izboru hrane, vode, skrovišta od prirodnih neprijatelja i vremenskih nepogoda, obezbijeden mu je veći društveni status, a samim tim i mogućnost da bude izabran za partnera. Srndač svoju teritoriju često obilazi i brani od konkurenata, tako da su u periodu parenja progoni slabijih srndača, pa i žestoke borbe između mužjaka, veoma česti u lovištima. Upravo je to od velikog značaja za potomstvo, s obzirom na to da najjači primjerici imaju privilegiju da produžavaju vrstu. Granice teritorije srndača obilježava pomoću rogova, najčešće na tankom, usamljenom drveću, i na taj način suparnicima daje znake upozorenja da je teritorija već zauzeta.

U periodu parenja srndač, slično lovačkom psu-goniču, s gubicom iznad tla traga za mirisom ženke. Čim je pronađe, prati je u stopu i ne odvaja se od nje sve dok je ne oplodi. Veoma interesantan i sastavni dio ljubavne igre je proganjanje srne u krugovima oko usamljenog drveća ili žbunja. Nakon što oplodi jednu srnu, srndač nastavlja da traži druge ženke i često napusti svoju teritoriju. Na tuđem terenu srndač, u sukobu sa

suparnikom, dobija ženu ili je gubi. U tom periodu, zaneseni ljubavnim zovom, srndači su daleko manje oprezni i upravo to predstavlja šansu lovcima da odstrijele grla visoke trofejne vrijednosti, zatim grla s neobičnim i rijetkim – asimetričnim rogovljem, kao i trofejno slabija grla u cilju selekcije.

Jedan od najefikasnijih načina lova na srndača za vreme parenja je lov pretragom, mada i lov s visokih čeka može da bude veoma uspješan. Međutim, sezona parenja srneće divljači pravo je vrijeme za lov vabljnjem, koji je takođe veoma efikasan, a istovremeno interesantan. Izvodi se tako što lovac, uz pomoć odgovarajuće vabilice, oponaša zov srne – takozvani pisak. Kad je u pitanju srneće divljač, korisnik lovišta gazduje svakim pojedinačnim grlom, koje je određeno polom, uzrastom i trofejnom perspektivom, što znači da nije svako grlo za odstrjel. Ukoliko dovabi srndača, mora najprije dobro da ga osmotri i ukoliko je u pitanju grlo predviđeno za odstrjel, lovac će ga realizovati. Ukoliko je srndač u društvu srne, onda ga ne treba vabiti, jer je neće napustiti. Ovaj način lova veoma je efikasan ako srndač sam luta po lovištu, njuška i traži srnu spremnu za parenje. Najlakše je dovabiti mladog i radoznalog srndača, dok su stariji i iskusniji primjerici daleko oprezniji. Bez obzira na to što mogu biti privučeni zovom srne, uz pomoć vabilice koju koristi lovac, stariji srndači krajnje oprezno prilaze mjestu vabljjenja, jer ne mogu da nanjuše karakterističan miris srne u „tjeranju“. Veoma često se dešava da nepomično stope u nekom zaklonu, pažljivo gledajući u pravcu odakle su čuli glas vabilice, tako da je neophodno da lovac iskaže veliku dozu strpljenja i upornosti. Srndač najlakše može da se dovabi oponašanjem karakterističnog zova srne u parenju, kao i imitiranjem oglašavanja potencijalnog suparnika, odnosno drugog srndača.

Lov srndača vabljnjem može da bude uspješan uz pretpostavku da lovac ima adekvatno znanje i iskustvo, kad je u pitanju upotreba vabilice. Naime, njena loša i nestručna upotreba stvara kontra efekt, tako da je neophodno da lovac, prije nego što počne da je koristi, stekne potrebnu vještina. To znači da imitacija zova srne mora da bude što vjernija, a od velikog značaja su i jačina piska i ritam vabljena. Za uspjeh u lovnu, važan je i pravilan izbor mesta za vabljenu, a podrazumjeva se da lovac mora da ima i dobar zaklon, kako ga divljač ne bi primjetila.

Postoje različite vabilice za lov srndača, koje obuhvataju čitav spektar oglašavanja srneće divljači (pisak laneta, oglašavanje mlade i zrele srne). Najčešće se koriste drvene i plastične vabilice, kojima se zov divljači proizvodi duvanjem u pisak, kao i „buttolo blatter“ vabilice s gumenim balonom, čijim se stiskanjem, umesto duvanjem, proizvodi zvuk. Iskusniji i vještiji lovci umjesto vabilice koriste stabljike pšenice, list breze, jorgovana, a najčešće bukve.

Kada je u pitanju lov na divljač u periodu njenog parenja, iz etičkih razloga u svijetu postoje različita mišljenja. U nekim evropskim zemljama koje imaju dugu tradiciju lova, lov je zabranjen, dok u nekim drugim doživljava vrhunac.

Uzgojni odstrjel ženskih grla srneće divljači

U lovištima u kojima je osnovni uzgojni cilj proizvodnja kapitalnih trofejnih grla (u takva spadaju ona u kojima je dostignut kapacitet staništa za tu vrstu divljači i odgovarajuća starosna struktura), treba, po svim savremenim uzgojnim normama, starati se da omjer polova dostigne približno 1:1. Pošto se u trofejnem odstrjelu odsrtrjeljuju samo muška grla, odgovarajući broj ženskih grla mora biti puškom uklonjen iz lovišta da bi se očuvalo zahtijevani omjer polova.

Manji zahvati u odstrjelu ženskih grla u populaciji mogu se tolerisati samo u onim lovištima gdje se, zbog brzeg povećanja populacije, toleriše omjer polova u korist ženskih grla, ali samo dok se ne postigne očekivani kapacitet. Nakon toga se mora povećati odstrjel ženskih grla sve do postizanja polova kojem se teži – negdje oko 1:1.

Međutim, u odstrjelu ženskog dijela populacije srneće divljači, nekad većem nekad manjem, postoje problemi: kako obavljati selektivni odstrjel i poznavati grlo koje treba izdvajati iz populacije, kako izbjegići grešku da se ne odstrijeli punovrijedna mlada ili srednjedobna srna na kojoj počiva populacija i koja vjerovatno ima veću ulogu u prenošenju dobrih nasljednih osobina od oca srndača. U srndača postoji veoma dobar pokazatelj vrijednosti grla – rogovi, koji, po pravilu, vjerodostojno ukazuju ne samo na njegovu trofejnu, već i na genetsko-hereditarnu vrijednost, a lakše mu je odrediti i starost i opću vrijednost po tjelesnim i ostalim pokazateljima, nego u srne. Starost srne je teže odrediti, a teško je naći i neke jednostavne i lako prepoznatljive pokazatelje nasljedne mase.

Lovcu ostaje mogućnost da prepozna srnu majku po porodu, to jest u odlučivanju da li je srna za odstrjel ili ne, prije svega mora obratiti pažnju na lene koje vodi. Uzgojni odstrjel srna najvećim dijelom se sprovodi u sljedeće proljeće, što je, uostalom i najbolje vrijeme za uzgojni odstrjel slabih muških grla koja takođe ne želimo u nastupajućoj sezoni parenja. Problem u ovakvoj vrsti odstrjela je u tome što lovostaj precizno utvrđuje vrijeme odstrjela i po pravilu ne dozvoljava odstrjel van utvrđenih termina. Posmatrano sa čisto uzgojnog aspekta, treba odstrijeliti svaku srnu s upadljivo slabim lanetom ili sa jednogodišnjim srndićem koji sredinom maja nema vidljive prve roščice. Ovdje je moguća i jedna greška. Naime, najnapredniji i uzgojno vrijedniji jednogodišnji srndači u to vrijeme već nemaju roščice jer su ih rano formirali i u prvim mjesecima godine već zbacili. Takvi slučajevi su rijetki, a napredan jednogodišnji srndač može se srazmjerno lako prepoznati i po uzrastu i po visini. Ako se odlučimo za odstrjel srne sa slabim lanetom, uvijek treba odstrijeliti lene pa onda srnu, jer ako to učinimo oprezno i ne pomjerajući se s mjesta, srna će odskočiti, ali će se po pravilu vratiti do laneta. To nam daje mogućnost da i nju odstrijelimo. U protivnom, odstrijelivši prvo srnu, najvjerovaljnije je da lene više ne bismo imali na nišanu i ono bi samo ubrzo propalo.

Pravilo je da se u uzgojnem odstrjelu pri susretu sa srnom koja vodi dva ili čak tri laneta, najčešće slaba, ili

odstrijele sva lanad, ili ostavi samo jače lene, tako da će ono imati više mlijeka i šanse da fizički ojača. Pitanje je da li treba odstrijeliti i srne koje vode više od jednog laneta, ako to prilike dozvole, jer one nisu ujvijek uzgojno bezvrijedne. Međutim na ovo se treba odlučiti samo ako smo zapazili kroz duži period da upravo ta srna blizni i vodi slabu lanad. Ovo je moguće samo u umirenim lovištima s dobrom lovočuvarskom i stručnom službom.

Uklonivši iz lovišta sva prestarijela ženska grla u populaciji i sve slabe srne s kržljavom lanadi, obavili smo najveći dio posla u uzgojnem odstrjelu srna. Ako je zbog regulacije omjera polova potrebno nastaviti s redukcijom ženskih grla, onda ih treba tražiti u kategoriji slabih dvizica, naročito onih koji se pare izvan normalne sezone parenja.

Razlog za odstrjel srna, u očima nedovoljno stručnog lovca, predstavlja često njihovu jalovost, ali se u naučnim krugovima tvrdi da srne jalovice ne postoje, a dalje naučnici razvijaju tvrdnju: „Često se dogodi da pojedina srna ostaje bez lanadi, bilo uslijed kakve prirodne katastrofe, ili jer su lanad uništili grabežljivci. Takve se srne tokom ljeta vrlo dobro uhrane, budu redovito oplodene i iznesu dobru i jaku lanad. Velika je greška, loveći imaginare stare jalovice, odstrijeliti takvu jaku srnu.“

Odstrjel ženskih grla u populaciji srneće divljači dobro je urađen samo ako smo tokom uzgojnog odstrjela imali u vidu cijelu populaciju i što precizniji pregled, ne samo o brojnosti srna i o njihovom odnosu prema muškim grlima, nego i uvid u odnose klase starosti, naročito u ženskom dijelu populacije, uvid u opći kvalitet populacije i posebno u kondiciono i zdravstveno stanje grla. Tek tada, uz pravilno sproveden uzgojni odstrjel srndača, možemo očekivati da uzgojni odstrjel predstavlja pravu mjeru u smislu melioracije opće pa i trofijne vrijednosti populacije srneće divljači. Da bi se to postiglo moramo imati potpuno umirena lovišta i cijelu godinu stručno osmatranu divljač. U ovome treba vidjeti i prvi zadatak koji se postavlja pred lovstvo, a njegovo ispunjenje je preduslov za buduće lovno-uzgojne planove i aktivnosti u svrhu povećanja brojnosti i kvaliteta divljači kojom se gazduje. To znači da divljači treba omogućiti neophodan mir za nesmetan razvoj i upoznati je što bolje.

Svake godine u julu svjedoci smo zaljubljenosti srndača u svoj ljepši pol. Zaljubljeni su u snažno i otvoreno kako to samo divljač umije i pokazuje. Traže srne kilometrima, dozivaju ih i gone po lovištima da bi odužili dug koji im je u amanet ostavila priroda – produženje vrste. Svake godine oni to čine ponovo i s još većim žarom, pružajući priliku strpljivom posmatraču da uživa u prizoru punom ljepote, spontane iskrenosti, snage, ali i brutalnosti.

Lukavstvo ženki

Obično u prvoj polovini jula srndači napuštaju život samotnjaka i počinju tražiti društvo srna. Nervozni su, neočekivano se pojavljuju na mjestima gdje ih inače ne viđamo, javljaju se karakterističnim meketanjem i postaju neoprezni. To su prvi nepogrešivi znaci da se u njima probudio nagon za parenjem. Slično se ponašaju i srne, samo što se to kod njih ne manifestuje tako snažno i na isti način. One se odazivaju na poziv mužjaka, dozvoljavaju da brzo budu „pronađene“, ali se zatim drže na odstojanju od njega i stalno mu izmiču. To izmicanje nije ništa drugo do izazov, čiji ishod nije teško predvidjeti. Brzinu svo bijega ona podešava prema brzini progona, što ovog još više razdražuje. To njeni lukavstvo uvijek uspijeva i srndača dovodi do vrhunca uzbudnja, a tada se trka završava.

Iskusni lovac, koji vabilicom može da podražava glas srne, može da dovabi srndača na desetak metara od sebe. Ako je pri tom odabrao dobar zaklon i ako uspije ostati neprimjećen (što nije teško s obzirom na uzbudnje srndača) sigurno je da će imati priliku za uspješan hitac. Lov vabiljem ima mnogo pristalica, naročito u brdskim lovištima, gdje je izbor dobrih zasijeda mnogo veći nego u ravnicama bez šumaraka i grmlja.

Parenje

Čim stigne ženku srndač je zaskače, nastojeći da je oplodi. Samo parenje traje tek nekoliko sekundi, ali se ponavlja više puta. To srndača izmori pa liježe da predahne. Za to vrijeme srna ostaje kraj njega i

Srneća ljubav

tada ima običaj da mokri. Srna trpi društvo zaljubljenog mužjaka tri do deset dana. Ustvari, ona je uz njega samo toliko dugo dok joj njen nepogrešivi instikt kaže da je oplođena. Tada ga napušta i izbjegava udvaranja drugih srndača. Srndači su monogami, ali kod njih ljubavni žar traje znatno duže nego kod ženki pa su prinuđeni da, po oplodnji svoje partnerke, traže druge ljubavnice. Tako u toku perioda parenja oni oplode dvije do četiri srne što zavisi, između ostalog, i od broja srna u lovištu, odnosno polova i nekih drugih činilaca kao što su potencija mužjaka i slično. Za vrijeme parenja srndači su veoma agresivni pa i grubi. Dešava se da srndač u svom grubom udvaranju povrijedi ženku pa čak i da je usmrти. Srna grubost stojički podnosi u nagonskoj želji da bude oplođena. Agresivnost srndača može da bude opasna i za ljude.

Dvoboј mužjaka

U vrijeme parenja susreti agresivnih srndača obavezno se završavaju dvoboјima. Oni oštro nalijeću jedan na

drugog, nastojeći da svom protivniku nanesu smrtonosnu povredu. Napadaju rogovima i brane se na isti način pa tom prilikom dolazi do žestokih sudara. Obično su oba srndača podjednako vješta pa se dvoboјi završavaju tako što slabiji napušta poprište megdana, ali biva da je u toku dvoboja zadobio teže povrede od kojih može i da ugne. U lovištima gdje je veća koncentracija srneće divljači dvoboјi su češći gdje ima više srndača nego srne. Tada najjači srndači pare najbolje ženke i zbog toga težimo da odnos polova što više približimo izrazu 1:1. Međutim, kada je u lovištu mnogo više ženki, tada najstarije ženke (jer se kod njih nagon za parenjem javlja ranije) odvlače najjače srndače, a slabi srndači, pa i škartovi, dolaze u priliku da pare srne u punoj snazi. To se nepovoljno odražava na kvalitet potomstva.

Lovstvo i ekologija

Lovci su najpozvaniji u izvršavanju zakonske i etičke obaveze očuvanja biološke raznolikosti i ekološke ravnoteže prirodnih staništa divljači

Pojam „održivi razvoj“ potiče iz oblasti šumarstva. To načelo podrazumijeva sjeću (korištenje) šuma samo u onoj mjeri u kojoj se šuma obnavlja, dakle živimo koristeći samo prirast, a ne dirajući glavnici. Ovo načelo bi se moglo primijeniti i na druge resurse, na različita prirodna bogatstva, ekološke sustave te i na samu zemljinu atmosferu. Međutim, potrebe čovječanstva narastaju, one su uvjetovane značajnim porastom broja stanovnika, tehnološkim razvojem i svakidašnjim smanjenjem resursa i ugrožavanjem životnih uvjeta na Zemlji. U Ujedinjenim narodima je odavno pokrenuto pitanje kako dalje. Od prvobitnog shvaćanja „održiva razvoja“ koje se dominantno odnosilo na šume, pojam „održivi razvoj“ značajno je evoluirao. Tako je, godine 1987., UN-ova komisija, pod vodstvom Gro Harlem Brundtland, bivše norveške premjerke, definirala opće načelo „održiva razvoja“ koje je i danas aktualno: „Odgovoriti na zahtjeve današnje generacije, a da se pri tome ne unište mogućnosti da buduće generacije odgovore na svoje zahtjeve“. Niz UN-ovih komisija, mnoge međunarodne konferencije, bezbroj znanstvenih institucija diljem svijeta bave se problemom očuvanja čovječanstva. Iz takvih kontakata i istraživanja, održivi razvoj je, na temelju definicije UN-ove komisije iz 1987., bio osnova za deklaraciju međunarodne konferencije o zaštiti životne sredine i razvoju, održane u Rio de Janeiru 1992. godine. Iako su se sve međunarodne konferencije uglavnom bazirale na zaštiti okoliša i klime, neminovno se proširio pojам „održiva razvoja“ te se došlo do pojma „magični trokut održiva razvoja“ u koji su uključene još dvije vrlo značajne komponente, tako da danas održivi razvoj podrazumijeva: ekološku ravnotežu, ekonomsku sigurnost i socijalnu pravednost.

Riječ je o svjetskom pokretu u koji moraju biti uključeni svi ljudi i sve sredine, od lokalne zajednice pa do UN-a. Da bi se to postiglo, mora se pojmom „održiva razvoja“ objasniti svim slijednicima tog dugoročnog pothvata, a od nas zahtijeva promjenu razmišljanja i navika. U tom smislu UN je dekadu od 2005. do 2014. proglašio dekadom „obrazovanja radi održiva razvoja“. Tom prilikom je njemačka UNESCO komisija za sljedeću dekadu predložila deset tema: Ponašanje potrošača i održivo gospodarenje, Kulturalne raznolikosti, Zdravlje i kvalitet života, Opskrba vodom i energijom, Rezervati biosfere, Gradovi svjetskog naslijeđa, Održivi način učenja u društvu znanosti, Sudjelovanje građana i dobro upravljanje, Smanjenje siromaštva putem održivih razvojnih projekata i Ljudska prava i etička orientacija.

Očigledno je da je put ka održivu razvoju veoma komplikiran i dug i da zahtijeva promjenu razmišljanja u odnosu na dosadašnje, od pojedinca do UN-a, a sve s ciljem beskonfliktnog održanja života na našoj planeti. Traži se značajan zaokret u razmišljanju i ponašanju, a to potvrđuju i razmišljanja znanstvenika.

„Glavni problemi s kojima se susrećemo ne mogu se riješiti na istoj razini razmišljanja na kojoj smo bili kada smo ih stvarali“ (Albert Einstein). Globalni problem čovječanstva danas je promjena klime, uvjetovana velikim emisijama ugljičnog dioksida u atmosferu.

Gdje je izlaz i kako mi lovci možemo pridonijeti održivu razvoju? Općenito, treba prihvati postulate održiva razvoja, mijenjati način razmišljanja, prikloniti se globalnom pokretu održiva razvoja, uticati na politiku zahtjevima za očuvanje planete, a za sve to je temeljna pretpostavka obrazovanje. Što se tiče nas lovaca, mi se nalazimo u prvom safu „magičnog trokuta održiva razvoja“, odnosno naše aktivnosti trebaju biti usmjerena prema ekološkoj ravnoteži. Zakon o lovstvu FBiH nalaže lovцима da svoje aktivnosti usmjere na zaštitu okoliša. „Lovstvo, u smislu ovoga Zakona, predstavlja javnu djelatnost i obuhvaća mjere zaštite i uzgoja divljači, uređenje lovišta, lovlenje divljači i racionalnu upotrebu divljači i lovišta, koje doprinose očuvanju biološke raznolikosti ekoloških sistema i ekološke ravnoteže prirodnih staništa divljači.“ Dakle, očuvanje biološke stabilnosti naša je i zakonska i etička obaveza. Lovci to čine: stalnim praćenjem stanja populacije divljači, njihova broja, zdravstvenog stanja te šteta na divljači i od divljači; kvalitetnim i stručnim planiranjem u našim dokumentima: lovno-gospodarskim osnovama i godišnjim planovima; striktnim pridržavanjem planova prihrane i prehrane, planova

izgradnje i održavanja lovnih objekata i planova odstrjela (selektivni i trofejni odstrjel); etičkim pristupom lovstvu; edukacijom članova, a i školske populacije; aktivnostima na zaštiti okoliša i primijerenim ponašanjem u prirodi.

Ovu obavezu iz Zakona o lovstvu moramo izvršavati, ali i možemo, jer su upravo lovci ti koji su najpozvaniji da u prirodi najbolje i najbrže uoče sve promjene na divljači i okolišu. U tom pogledu izuzetno je važna i uloga lovca u aktivnostima očuvanja raznovrsnosti flore i faune. Ne smijemo zaobići činjenicu da u FBiH šume prekrivaju površinu od 1.520.000 hektara, da prema broju lovaca svakom lovcu prosječno „pripada“ oko 50 hektara šume. Za aktivnosti kojima se bavimo nužan je boravak svakoga lovca u lovištu jer se od lovca očekuje praktična primjena njegove naročito razvijene ekološke svijesti i ljubavi prema prirodi i životinjama. Plansko i racionalno gazdovanje lovištem podrazumijeva očuvanje prirodnog ambijenta (šume i vode), staništa divljači i njihovo uzgajanje, prehranjivanje i oplemenjivanje određene vrste kroz selekciju i uzgojni odstrjel nerazvijenih i bolesnih jedinki, gdje je uloga lovca da svojim djelovanjem ublaži uticaj promjena koje su dovele do narušavanja biološke raznovrsnosti.

Piše: Myko In San

Liječenje gljivama

Kao zaštitnik prirode, lovac je obično i glivar, odnosno poznavatelj jestivih gljiva koje rastu u našim lovištima

mokraćne kamence, da sadrži korisne antioksidante i da ima antibakterijsko djelovanje.

Lisičarka (*Cantharellus cibarius*)

Lisičarka spada u red najkvalitetnijih konzumnih gljiva sa ljekovitim svojstvima. Prednost lisičarke je što sadrži malo kalorija, tačnije 12 kilokalorija na 100 g. Ovi žuti šum-

ski plodovi sadrže kalij, koji je važan za probavu, srce, mišići i nerve kao i kalcij koji je potreban kostima. Osim toga lisičarka sadrži i magnezij, važan za srce i krvotok, fosfor za mozak i vitamin D takođe za kosti. Lisičarke su dobar izvor prehrambenih vlakana, uključujući hitin za koji smanjuje razinu holesterola u krvi, ali i beta-glikan koji je blagotvoran za čitav krvožilni sustav našeg organizma. Obiluje vitamina A i C. Tu su i mineralne tvari poput kalija, željeza, cinka i kalcija, a zahvaljujući vitaminu D preporučuju se kod prevencije metaboličkih bolesti kostiju (npr. rahitisa, osteoporoze i sl.). U tradicionalnoj medicini Japana i Kine se koristi u liječenju noćnog sljepila, upale očiju (oftalmije) i suhe kože. Može povećati otpornost organizma prema infekcijama respiratornog trakta. Istraživanja obavljena na miševima su pokazala da alkoholni rastvor spora može zaustaviti rast sarkoma 180.

Vrganj (*Boletus edulis*)

Vrganj je najukusnija i najpoznatija šumska gljiva. Na visokoj je cijeni jer je iznimno bogat dijetalnim vlaknima i vitaminima. Osim hitina vrganj sadrži i druga netopljiva vlakna kao što su hemiseluloza i pektinima slične tvari koji ljekovito djeluju na način da pomažu peristaltiku crijeva te sprečavaju konstipaciju, ubrzavaju uklanjanje toksina iz organizma i reguliraju pH vrijednosti što doprinosi prevenciji razvoja raka debelog crijeva. Od aktivnih tvari sadrži ergosterol, u gljivama često prisutan sterol koji ima raznoliko biološko djelovanje. Među najvažnija svojstva ovog kralja gljiva ubraja se antimikrobno djelovanje, protuupalno i antitumorno. Fitokelati u vrganju čine ga otpornim na toksične teške metale poput kadmija. Vrganj sadrži lecitin koji

ima antivirusna svojstva, koja se istražuju u medicinske svrhe za dobivanje antivirusnih lijekova. Posjeduje snažno

tim na miševima pokazala antitumorna svojstva. Zrele spore predstavljaju sirovi antibiotik. Imaju svojstvo da, ako se stave na otvorenu ranu, zaustave krvarenje. Takođe se stavlju i na žive rane da bi se zaustavila ili spriječila infekcija. Proces zarastanja je veoma brz, a ožiljak gotovo zanemarljiv. S obzirom na svoje antibiotsko svojstvo, ovaj prah se koristio i kod bakterijskih oboljenja grla i nosa. Na poseban način, od njega se priprema i čaj. Novija medicinska istraživanja su dokazala da je ovaj prah prirodni antibiotik koji deluje takođe i na bakterije koje izazivaju upalu pluća i na neke od bakterija koje su izazivači upale mokraćnih puteva.

Bukovača (Pleurotus ostreatus)

Bukovača je izuzetno ukusna gljiva koju možemo naći samoniklu u prirodi, ali je možemo i uspješno uzgajati. Proizvodi biološki aktivno jedinjenje lovastatin koje je najefikasnije prirodno jedinjenje za redukciju nivoa holesterola u krvi, a ima i antitumorsku i antimikrobnu aktivnost. Sadrži sve esencijalne amniokiseline, s izuzetkom triptofana, zatim ima vitamine: B1, B2, B5, B6, B7, vitamin P i mnoge minerale. Proteini iz bukovače su po svom sastavu vrlo slični životinjskim. Pored toga sadrži i veliki procenat ugljenih hidrata i samo oko 4% masti. Glavni nosioci ljekovitosti

antioksidativno djelovanje zahvaljujući raznim organskim kiselinama, fenolnim tvarima i alkaloidima. Sadrži tiamin, osam esencijalnih amino kiselina, vitamine B1, B2, C i D, ugljikohidrate te mineralne tvari poput kalija, fosfora, bakra, željeza, cinka i kalcija. Ne sadrži masnoće ni holesterol pa se preporučuje uvrstiti u prehranu ljudi koji imaju problema s kardiovaskularnim bolestima ili povećanim masnoćama u krvi. U tradicionalnoj medicini se koristi u liječenju lunbaga, bolova u nogama, grčeva i problema s kostima. Posebno se preporučuje onima s povišenim krvnim pritiskom te aterosklerozom. Jedna novija studija je utvrdila da ima značajan sadržaj antioksidansa ergotionen, koji osim toga potiče rad imunološkog sustava.

Puhara (Langermania gigantea)

Puhara je jedna od najvećih gljiva uopće. Sadrži amino-kiseline, ureu, ergosterol (provitamin vitamina D), masti i materiju nazvanu kalvacin (calvatin), koja je u eksperimentu

kod gljiva su složeni šećeri - polisaharidi. Među njima, najvažniji je Beta 1,3/1-6-glukan, koji se nalazi i u bukovači. On pomaže snižavanju nivoa holesterola i triglicerida u serumu. Ako se osušena bukovača dodaje u količini 4% ukupnoj dnevnoj ishrani, nivo holesterola će za dva mjeseca opasti za 65-80%. Antitumorna aktivnost ovog Beta-glukana je izuzetno snažna. Ona se ispoljava na zaustavljanju rasta tumora, bilo da se gljiva kao takva konzumira ili da se koristi ekstrakt, tj. preparat u kome je sadržan ovaj polisaharid. Doze od 0,1 mg/kg do 0,2 mg/kg Beta-glukana pokazuju izuzetno značajan efekt inhibicije tumora (Yoshioka 1984., National Cancer Research Institute, Tokyo Japan). Stimulacija imunog sistema posredstvom Beta-glukana u sprezi s određenom terapijom skraćuje vrijeme bolesti i daje veće šanse za oporavak. U Kini, gdje je opisana još u Dinastiji Sung (420.-479.), koristi se za ublažavanje bolova i relaksaciju mišića. Pored toga, upotrebljava se i u liječenju anemije, lunbaga, ukočenosti ekstremiteta i tetiva, kao i za liječenje loše cirkulacije (Yang&Jong 1989.). Preporučena doza za liječenje je 3-9 g suhe bukovače na dan.

Velika gnojištarka (Coprinus comatus)

Terapija gljivama je koncentrirana na održavanje ravnoteže u organizmu i stvaranje prirodne otpornosti na bolesti. Pojačavaju otpornost organizma na virus, bakterije i gljivična oboljenja, ublažavaju upalne procese, bore se protiv alergije, potpomažu balans šećera u krvi... Velika gnojištarka je jedna od takvih ljekovitih gljiva. Sadrži veliki procenat kalija, kalcija, gvožđa, magnezija, bakra, cinka, nijacina i natrija u maloj količini. Sadrži i dvadeset slobodnih amino-kiseline, od kojih su osam esencijalne amino-kiseline koje tijelo ne može samo da proizvodi pa moraju biti dodatno unijete u organizam. Dokazano da Coprinus gljive sadrže i proteine i više od 50% polisaharida, koji su s medicinskog aspekta najznačajniji sastojak ljekovitih gljiva. Smanjuje šećer u krvi kod dijabetesa tipa I i II, koristi se kod arterioskleroze, infarkta, oboljenja krvnih sudova, problema sa srčanim ritmom, problema s varenjem i hemoroidima, kod zatvora, problema s crijevnom florom i s vezivnim tkivom, kao i kod raznih upala. Sušeni prah Coprinusa posebno se koristi kod oboljelih od dijabetesa. Ona regulira nivo šećera u krvi, ima antiupalno dejstvo i sposobnost prevencije dijabetских kardiovaskularnih oboljenja. Ima zaštitni efekt na Langerhansova ostrvca (ćelije koje produkuju hormone u pankreasu, npr. insulin). Sat i po nakon konzumiranja Coprinus praha, nivo šećera u krvi je reducirana za 41%. Tri sata kasnije snižava se za 31%. Čak šest sati kasnije krv sadrži i dalje 20% manje šećera. Konzumiranje sušenog praha ove gljive smanjuje mogućnost oboljenja od raka i sarkoma (rak vezivnog tkiva). Coprinus se takođe uspješno koristi u terapijama protiv hemoroida kao i problema sistema za varenje.

Zec gljiva - maitake (Grifola frondosa)

Grifola frondosa - zec gljiva, sivi žbun, jelenovo uho, ovčja glava, šumska kokoš samo su neka od imena za ovu interesantnu gljivu. Japanci je zovu maitake, što znači „pečurka koja igra“. Ime potiče iz davnina, kada su ljudi koji bi je pronašli igrali oko nje od radosti, jer su je zbog njenog visokog kvaliteta mogli zamijeniti za srebro. Maitake je opće usvojeno ime u svijetu za zec gljivu. Raste žbunasto. Iz zajedničkog stabla se grana mnogo malih drški od kojih svaka nosi lopatasti ili lepezasti šeširić, čija boja varira od smeđe do sive. Meso je bijelo i aromatičnog, jakog mirisa. UKUS je prijatan. Jestiva je dok je mlada. Raste ljeti i u jesen na oborenim deblima, panjevima i žilama hrasta, rjeđe na drugom drveću. Jedan žbun može biti prečnika do 50 cm i težine oko 1 kg. Sakupljači ove gljive u Japanu svoja nalazišta posebno obilježavaju, a u berbu uvijek idu sami, čuvajući dragocjeno nalazište od pogleda drugih. Brojni eksperimenti u Japanu i SAD-u na pacijentima dobrotoljčima koji su bolovali od hipertenzije (povišenog krvnog pritiska), dijabetesa (šećerne bolesti), hepatitisa B (žutice),

AIDS-a, a takođe i na pacijentima oboljelim od tumora na mekim tkivima dokazali su ljekovitost zec gljive. Za razliku od drugih gljiva sa ljekovitim svojstvima, maitake pored rastvorljivih polisaharida sadrži i nerastvorljive kiseline. Zahvaljujući tome može se uspješno sušiti i čuvati samljena u prahu, koji se dodaje kao začin jelima. Takođe, od njegove može se pripremati čaj ili supa kao dopuna u liječenju bolesti u dozama od 3-7 g suhe gljive dnevno. U svijetu se može naći na jelovnicima ekskluzivnih restorana. Japanci je u suhom stanju izvoze. U programu nekih proizvođača preparata od ljekovitih gljiva, može se naći u obliku kapi ili u kombinaciji s ekstraktom reishi, šitake i drugih. Takođe, spravljaju se i kapsule i tablete, a najviše se koristi u čajnim mješavinama.

Lovačka poetika

Tri brata od zanata

Tri lovca gotovo bez mana,
nerazdvojni vazda dana
i zeca i brigu kad gone, i kad sijele,
i kad koru hljeba, kruha i xleba dijele.

I kad od miline šute
i kad vezu od šljive ljute,
i kad je radost i kad je tuga
naslanja se jaran na druga.
Ko hiljade boja u tisuću duga
šarenim se lovačka razbibriga,
od prihrane fazana i srnjaka
do lova srndača i crna divljaka.

Ne zafali ni muncije ni streljiva
dok na čeku srce slatko bije.
Nema većeg ćejfa ni trofea
od šumskog mezetluka.
Rahatluku nigdje kraja nema
u ozračju bukovih grana.

Kad spokoju livadom se došunja,
kad lahor lice pomiluje
i kad vihor počne da duva
hoće duša da se odmetne
i ode negdje gdje se živi
bez kredita i bez sjene
svakodnevne salaukovine.

To lov je brate od zanata,
ona ljepota bez premca
kad se ide na patku, vuka ili zeca,
bez žiranata i jamaca.
Što god u kazanu se krčka za trojicu ima.

Bez meraka na nišanu ništa ne štima.
Makar ih lično politika opozvala,
ili osobno neka dama za oko svima zapala,
u lov bez krvmanja odoše
i bez maskirne duše.

Husnija Kišić

Balada o Pujdi

Nema više moga Pujde,
kralja divljači crne.
Ispod časti bilo mu je
gonit lije, srne.

Sad kad odem u planinu,
pored starih naših čeka
obuzme i radost i tuga neka
jer se sjetim svoga Pujde.

Kada sretнем starog znanca
pitam da li pamti zgode Pujde,
kada trkom nađe samca.

Sjeća se, kako ne bi,
sjećanja su svima živa,
nema mjesta na planini
kuda Pujdo nije protjerivā.

Evo i sada ja ga čujem,
sto posto pred njim je krme.
Od tih slika duša trne.
Flašom šljive ljute
nazdravljamo u čast Pujde.

Otpij, deder,
nazdravimo caru šume,
proletiće mnoge godine
da se rodi takav ker.

Dragan Marić

Bosna od rana i sna

Ne znam Bosno gdje si i odakle!
Daljine svoje skrila si u oblake,
grube stijene i kamen
šamaraju vjetar i drže straže.

Imaš li ti zemljo ikoga svoga
ili si kao i mi svačija i ničija,
prokleti ponosna i sama,
sva od rana i sna.

Gledam twoje vrhove snježne:
i kad bi se sav snjeg istopio,
da li bi ga dovoljno bilo
da sapere twoju bol, tuge i rane.

Hoće li izvori bistri brige ti odnijeti,
daleko, iza brda, iza oštih stijena,
kroz šume tihe i livade snene?
Može li voda da sapere to breme?

Amir Hajrulahović

Lovačka večera

Dobro veče lovcima Kladnja
i gostima sa svih strana.

Pogledat vas milina,
dobar provod želim svima.
Prazna mjesta nema,
veselo svima, nek' se pjeva.

Ovdje ispod Konjuh planine
pričajmo o lovu divine.
Štitimo plemenitu divljač,
čuvajmo šume zelene,
to bogatstvo naše,
u to ime podignimo čaše.

Kladanj ima uzorne lovce,
a vole još i pčele i ovce.
Volimo i lovačke tombolice...
šta se to u sali šuška...
u Tarevo ode puška.

Dok se družina Sokolinom zove
primaćemo časne lovce,
a uzorni nek idu u počasne.
Na ovo neme replike
mi se držimo lovne etike.
Dok Drinjača kroz Kladanj teče
slavićemo lovačko veče.

Ibran Vejzović Kum

Sajam lovačkog i sportskog oružja i opreme u Nirnbergu

sitnih krvnašica, pa do krupne divljači, može se loviti i uloviti ovim Blaserovim drilingom. Puška je zaista sjajna, a košta 12.000 €.

Sauerovi, Browningovi i Zbrojevkini noviteti

Sauerov štand se isticao pravim umjetničkim djelom pod imenom Džingis Kan, koje pored mongolskih strijela, šljemova i pisama na koži u centru sadrži vrhunski graviran karabin Sauer 202. Na samo nekoliko metara od Džingis Kana, dimila se i okretala prava „the gun machine“ čiji je mehanizam sa cijevima za radni fluid vodio do karabina poluautomatskog dejstva - Sauer S-303. Ovaj najluksuznije finiširani karabin je u kundaku imao ugrađen mali stari pištolj Sauer 6,35 mm iz 1928. Zanimljivo je da su stari pištolji Sauer WTM 28 - 6,35 mm i novi skupocjeni karabin S-303 nosili isti WTM stari serijski broj. Ova umjetnička kompozicija, koja se dimila i okretala sve vreme trajanja Sajma, posebno je privlačila pažnju posjetilaca.

Novitet je i Browningov obrtničepni lovački karabin, koji nosi oznaku AB-3, što znači: A-Bolt sa tri zabravljujuća brjega. Browning veliku pažnju posvećuje prošlogodišnjem hitu IWA 2013. karabinu direktnе akcije Maral. Sada je ovaj Maral pokazan u više verzija i nivoa luksusa. Ne prestaje oduševljenje lovaca sistemom kod koga se ručno povučeni zatvarač, sam pod dejstvom opruge vraća u prednji položaj. Browning Maral je zaista izvrsna puška, rađena po lovačkim zakonitostima XXI vijeka.

Češka Zbrojovka je na sajmu IWA pored svojih već poznatih pušaka, akcenat stavila na kratki šumski karabin ČZ-557 u kalibru .30-06 S, još kraći karabin ČZ 527 u malenom kalibru .17 Hornet i malokalibarku ČZ 455 Long (cijev duga 63 cm). To praktično znači povratak na scenu stare legendarne malokalibarke Brno 2, koji su obožavale generacije strijelaca širom svijeta. Nišan Brna 2 i sada ČZ 455 Long s gajkom i podjelom od 25 do 200 m je neponovljiv.

Swarovski optički uređaji unaprijeđeni

Swarovski je pokazao novi hit ove ugledne austrijske kompanije - personalizovani sistem, koji podrazumijeva da njihovi optički nišani koji imaju balistički tureti, bilo da su kupljeni sada ili ranije, mogu da budu značajno unaprijeđeni. Dovoljno je da lovac svom prodavcu Swarovski Optika da podatke o zrnu koje koristi, zatim se hrano uredajem izmjeri brzina i podaci za upucano oružje se e-mailom pošalju u firmu Swarovski. Tu se sve pažljivo proračuna i kupac dobija nazad baždaren novi balistički tureti, čija podela prati putanju zrna na svim lovnim daljinama (od 100 do 400 m). Taj tureti se potom montira umjesto postojećeg (s četiri prstena), čime je značajno olakšano uspješno pogadanje na većim daljinama. Za pohavlu je da Swarovski ovo unapređenje nije planirao samo za novo kupljene optičke nišane, već ga mogu ugraditi svi dosadašnji vlasnici optika koji imaju balističke turete. Kako elektronska sredstva danas čine našu svakodnevnicu, Swarovski je na sajmu IWA predstavio i svoj novi adapter, koji omogućava povezivanje I-poda, svih moćnih mobilnih telefona i tableta, sa Swarovski optičkim uređajima. Time se višestruko povećava mogućnost osmatranja, snimanja i fotografisanja svih segmenata prirode i okruženja.

oružjem, municijom i opremom. Njemački Blaser imao je prelijepu novu pušku, koja s pravom može da ponese epitet - hit Sajma 2014. To je bock drilling BD-14 (na fotografiji), koji u tri slobodnoplivajuće cijevi ima dva različita karabinska i jedan sačmeni metak. Gornja cijev je u sačmenom kalibru 20/76, donju cijev popunjava veliki karabinski metak 8x57 IRS, dok je bočna cijev rezervisana za maleni 5,6x52 R. Ovakav raspored kalibara ovo veoma lagano i kompaktno oružje čini univerzalnim za lov svih vrsta evropske divljači. Sve od srneće,

SAVEZ LOVAČKIH DRUŠTAVA TUZLANSKOG KANTONA

OPERATIVNI KALENDAR AKTIVNOSTI U LOVIŠTIMA TK

ZA LOVNU 2014./2015. GODINU

I ČIŠĆENJE LOVIŠTA OD ŠTETOČINA

1. REDUKCIJA BROJNOG STANJA PASA I

MAČAKA KOJI SE NEKONTROLISANO KREĆU PO LOVIŠTIMA (LUTALICE)

- juni	1, 8, 15, 22, 29
- juli	6, 13, 20, 27
- avgust	3, 10, 17, 24, 31
- septembar	7, 14, 21, 28

Redukciju brojnosti pasa i mačaka koji se nekontrolisano kreću po lovištima obavezno je obavljati i u sve lovne dane predviđene Operativnim kalendarom aktivnosti.

U slučaju nabavke i vještačkog unosa divljači u lovište, obaveza je da se prethodno izvrši uklanjanje svih pasa i mačaka koji se nekontrolisano kreću po lovištima, i ostalih štetočina i izvan utvrđenih dana, uz odluku lovačkog društva koja se mora dostaviti Savezu lovačkih društava Tuzlanskog kantona.

Redukciju brojnog stanja pasa i mačaka koji se nekontrolisano kreću po lovištima, vršiti u skladu s članom 13. Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja.

Lovočuvare su obavezni da vrše redukciju brojnosti pasa i mačaka koji se nekontrolisano kreću po lovištima svaki dan, na način kako je to propisano Zakonom.

2. ODSTRJEL LISICA I DIVLJIH MAČAKA

- oktobar	19, 26
- novembar	2, 9, 16, 23, 25, 30
- decembar	7, 14, 21, 28
- januar 2015	4, 11, 18, 25

Poslije 5. januara je dozvoljen lov lisica i divljih mačaka, ali bez korištenja lovačkih pasa.

II LOV LOVOSTAJEM ZAŠTIĆENE DIVLJAČI

1. LOV SRNEĆE DIVLJAČI

Na osnovu prijedloga članica Saveza i Savjeta za lovstvo, preporučuje se odstrjel sanitarnog i uzgojnog karaktera:

- juni	14, 15, 28, 29
- juli	12, 13, 26, 27
- avgust	2, 3, 16, 17, 30, 31
- septembar	6, 7, 13, 14

Napomena: Izlaske na srndače organizovati:

Termini za osmatranje i izviđanje: 14. i 28. juna, 12. i 26. jula, 2., 16. i 30. avgusta i 6. i 13. septembra (subote u večernjem izlasku).

Termini za odstrjel: 15. i 29. juna, 13. i 27. jula, 3., 17. i 31. avgusta i 7. i 14. septembra (nedjelje u jutarnjem izlasku).

SRNE ŽENKE (uzgojni odstrjel):

Lovačka društva, radi postizanja optimalne trofejne vrijednosti i održavanja ispravnog genitipa divljači, imaju obavezu organizovati uzgojni odstrjel ženki i lanadi srneče divljači u periodu od 1. oktobra 2014. do 31. januara 2015. godine.

Ovaj lov organizovati isključivo po odluci članica Saveza, uz obavezu dostavljanja odluke SLD TK.

2. LOV DIVLJIH SVINJA

- oktobar	19, 26
- novembar	2, 9, 16, 23, 25, 30
- decembar	7, 14, 21, 28
- januar 2015	2, 4, 11, 18, 25

Vepra je dozvoljeno odstrjeliti u sve lovne dane tokom godine predviđene Operativnim kalendarom.

Poslije 5. januara je zabranjen lov sa psima bez obzira na vrstu i rasu.

Ovu aktivnost obavljati po grupama od po 10 lovaca, u koji broj ne ulaze pripravnici i gosti, s tim da je svaki član (pripravnik, redovni ili počasni član) bez obzira na status, dužan uplatiti ulaznu taksu od 1,00 KM za sve članove društva korisnika lovišta. Ulazna taksa za goste koji dolaze iz lovačkih društava koja su članice SLD TK, iznosi 10,00 KM.

Visinu ulazne takse za lovce goste koji dolaze iz lovačkih društava koja nisu članice SLD TK, određuju članice Saveza svojim odlukama, a visina ulazne takse ne može biti manja od 10,00 KM.

Lov divljih svinja vršiti u skladu s Operativnim kalendarom; u januaru 2015. godine dozvoljen je odstrjel samo vepra i nazimadi.

U slučaju odstrjela, grupa je dužna izvršiti upлатu na ime odstrjelne takse, bez obzira na zdravstveno stanje ulova.

Upozoravaju se lovačka društva da su obavezna izvršiti ljekarski pregled svake ulovljene divlje svinje, a pregled platiti od sredstava odstrjelne takse.

3. LOV ZEČEVA

- oktobar	26
- novembar	9, 23, 25
- decembar	7, 21

4. LOV FAZANA

- oktobar	26
- novembar	9, 16, 23, 25, 30
- decembar	7, 14, 21, 28
- januar 2015	2, 4

Lov fazanske divljači mogu planirati lovačka društva koja su u svoja lovišta unijela ovu vrstu divljači, i to u dane kako je navedeno u Operativnom kalendaru aktivnosti. Ovu vrstu divljači loviti isključivo sa psima ptičarima.

5. LOV KUNA I VUKOVA

- oktobar	19, 26
- novembar	2, 9, 16, 23, 25, 30
- decembar	7, 14, 21, 28
- januar 2015	2, 4, 11, 18, 25

Vukove mužjake je dozvoljeno odstrjeliti u sve lovne dane predviđene Operativnim kalendarom.

6. LOV MEDVJEDA

Lov na medvjede se praktikuje samo ako se ukaže potreba za komercijalni lov u Zakonom određeno vrijeme od 1. 10. do 31. 12. 2014. i od 1. 3. do 15. 5. 2015. godine, po jedan primjerak, u LD „Sokolina“ Kladanj i LD „Zelenboj“ Banovići, uz obavezu da se odstrjel prijavi Savezu.

7. LOV TETRIJEBA

Redovni lov jedan dan, i to 11. 5. 2014. godine, a komercijalni lov ukoliko postoje uslovi od 15. 3. do 31. 3. 2015. godine, u skladu s utvrđenim brojnim stanjem u lovištu, uz obavezu da se odstrjel prijavi Savezu.

8. LOV DIVOKOZA

Samo komercijalni lov dvije jedinice i jedna za lovačko društvo od 1. 8. do 31. 12. 2014. godine.

9. LOV DIVLJIH PATAKA, GUSAKA I CRNIH LISKI

Divilje patke loviti u periodu od 7. 9. 2014. do 22. 2. 2015. godine, samo nedjeljom.

Guske i crne liske loviti u periodu od 7. 9. 2014. do 25. 1. 2015. godine, i to na jezerima Modrac, Snježnica i drugim manjim vodenim površinama, u skladu sa Zakonom o lovstvu.

Lovačka društva koja nemaju jezera mogu loviti ovu vrstu divljači na rijekama i na drugim vodenim površinama, isključivo nedjeljom.

10. LOV PREPELICA I GOLUBOVA GRIVNJAŠA

Lov prepelica i golubova grivnjaša obavljati u periodu od 1. 8. do 26. 12. 2014. godine.

11. LOV ŠLJUKA

Ova vrstu divljači može se loviti u periodu od 5. 8. 2014. do 24. 2. 2015. godine.

III NAPOMENA

Lovačka društva su dužna da kod organizacije lova i određivanja visine odstrjelne takse koja je određena cjenovnikom, primjene član 62. Zakona o lovstvu i Cjenovnik odstrjela i korištenja divljači i drugih usluga u lovištu („Službene novine Federacije BiH“, broj 12/09.)

IV UPOZORENJE

1. Upozoravaju se lovačka društva da je, u periodu do 31. 7. 2014. godine i od 5. 1. do 31. 7. 2015. godine, zabranjeno izvođenje lovnih pasa u lovišta, bez obzira na vrstu, rasu i eventualnu specijalnost.

2. Upozoravaju se sva lovačka društva da se prilikom obavljanja lova striktno pridržavaju zakonskih propisa u pogledu dozvoljenog naoružanja kojim se lovi, kao i obilježja koja nose učesnici lova, a sve u cilju poštivanja zakonskih propisa i izbjegavanja neželjenih posljedica.

3. Sva lovačka društva su obavezna da imaju minimalno jednog lovačkog psa KRVOSLJEDNIKA, radi praćenja krvnog traga.

4. Sva lovačka društva su obavezna da tokom lovne sezone vode sve propisane evidencije, a naročito evidencije iz kojih se može utvrditi brojnost divljači u lovištu.

5. Operativni kalendar aktivnosti u lovištu Tuzlanskog kantona za lovnu 2014./2015. godinu je okviran, a sve članice Saveza su dužne uraditi svoj kalendar aktivnosti za lovnu 2014./2015. godinu, a koji ne može izlaziti iz okvira Operativnog kalendaru aktivnosti SLD TK.

6. Sva lovačka društva su obavezna da, kod organizacije lova i gazdovanja lovišta, primjenjuju Zakon o lovstvu i podzakonska akta, ukoliko nisu u suprotnosti s istim, kao i druge zakonske propise koji definišu oblast lovstva ili se tiču oblasti lovstva.

IN MEMORIAM

Jahić (Meho) Bijader
(1949. - 2013.)

Navršila se godina dana od kako je nakon kraće bolesti, u 65 godini života, redove LD „Teočak“ zauvijek napustio naš Bijader, marljivi kolega lovac koji je bio pokretač mnogih akcija na unaprijeđenju lovstva. I kao lovac i kao plemenit čovjek prednjačio je u iskazivanju ljubavi prema prirodi i lovnu. Ostat će u trajnom sjećanju mnogih, a naročito kolega u Sekciji „Centar“. Neka mu je vječni rahmet.

LD „Teočak“ Teočak

Salkanović (Adem) Bego
(1930. - 2012.)

Navršile su se dvije godine od kako je nakon kraće bolesti, u 73 godini života, redove LD „Teočak“ zauvijek napustio naš Bego, prijatelj i kolega lovac, zaljubljenik lova i lovačkog druženja. Društvo i Sekcija „Centar“ su ostali bez vrsnog i zasluznog člana koji se naročito isticao na zaštitu i uzgoju divljači. Neka mu je vječni rahmet.

LD „Teočak“ Teočak

Đapo Aziz
(1933. - 2011.)

Šestog januara su se navršile tri godina dana od smrti Đapo Aziza, počasnog člana LD „Tuzla“. Sa zadovoljstvom i sjetom njegujemo uspomenu na njegov plemeniti lik i druženja sa dragim Đapom.

LD „Tuzla“ Tuzla

